

શ્રી મહાવીરાય નમઃ

હુણવાણના વિશ્વાસઘાતી ચાલીશ

ધરવાળા જૈન નેમા વાણિયાઓના

છળ, પ્રપંચ, કપટબળનો

અદ્ભૂત ચિતાર.

લેખક,

મુનિ. મણિવિજય.

હુણવાણ.

110

સંવત ૧૯૮૦

પ્રત. ૧૦૦૦

સને ૧૯૨૩

શ્રી "વીરચાસન" પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં શા. કરાવતાજ

દલસુખભાઈએ છાપ્યું.

કાળુપુર ઠંકલાળ-અમદાવાદ.

પાપાપાઠ ગ્રંથાલય
૧૧૧૫૪
સંગ્રહ

નિવેદન.

મુગ વિવેકી વિચારક્ષીલ ન્યાયી જીવોને માહારે નમ્રપણે સુચના કરવાની છે કે મેહેરબાની દરી એકવાર આ બુક સંપૂર્ણ વાંચવા તસ્તી હેશે, અને જો કાંઈ અસત્ય લાગે તો માહારા પાસે ખુલાસો માગવાથી દુરત હું ખુલાસો આપીશ. ખીન્નું અમદાવાદવાળા શા. લક્ષ્મીભાઈ મનોરદાસના ચીરંજીવી ભાઈ ચંકરલાલભાઈને ઇંહાંના લોકો સાથે લેવડદેવડ વિગેરે વ્યવહાર હોવાથી ઇંહાંના ચાલીશ ઘરવાળામાંના કેટલાક લોકોએ તકા પાડ્યા સંબંધમાં તેમને મોઢે મારું જૂઠું નામ દધુ તેથી તે બાપ ચંકરલાલે મને સુચનારૂપે સામાન્ય જણાવેલ હોવાથી મેં ઇંહાંનો સોચો હેવાલ અક્ષરે અક્ષર તેમના ઉપર લખાણ લખાણથી તેમને માહિતગારી મેળવવા લખ્યો હતો તે સંપૂર્ણ હેવાલ આ બુકમાં દાખલ કરેલ છે અને તેની નકલ અમારા હાથ દસ્કતની તેમના પાસે છે મારે જેને તે નકલ જોવી હોય તો અમારા હાથ દસ્કતની તે નકલ સદર આશામીને ત્યાં છે તે જોઈ લેવી. હવે માહારે તે નકલની હજાર નકલ છપાવવાનું કારણ એકે તે કાગળ ઇંહાંના ચાલીશ ઘરવાળા જઈને લઈ આવ્યા અને ગોધરા જઈ શ્રી વીતરાગાયનમઃ શ્રી જૈન સાધુ મણીવીજયજીયે લુણાવાડાથી લખેલા કાગળનો ઉતારો પ્રત ૧૦૦ સને ૧૯૨૩ પ્રકાશક શ્રી લુણાવાડા જૈનપંથ લુણાવાડા આવીરીતે બુકના પૂંઠા ઉપર નામ આપ્યું તથા અંદર શ્રી જૈન સાધુ મણીવીજયજીયે લુણાવાડાથી રજીખ લક્ષ્મીભાઈ મનોરદાસ અમદાવાદ વાલાને ત્યાં લખેલા કાગળનો ઉતારો શ્રી વીતરાગાયનમઃ આ પ્રકારે લખી સો ચોપડીયો બાહાર પાડી તેથી અમારે એક હજાર નકલ વધારા સાથે બાહાર પાડવાની ફરજ પડી છે તેનું કારણ આ

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગૂજરાત કોપીગ્રાંથિય વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૧૧૮૫ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ (૩૭૫૫૩૧૦ વિજ્ઞાનસાહિત્ય
વૈજ્ઞાનિકો દ્વારા રચેલ વિજ્ઞાન

વિષય સ્પૃશ્ય રૂ. ૬૦

તમામ લખાણ વાંચવાથી સ્પષ્ટ જણાશે. આ કાગળની સો નકલો કદાવી
તેના કારણે નીચે પ્રમાણે છે. (૧) પ્રથમનો લોકોને જણાવવા
કે આ સાધુ આવા કાગળો લખે છે અને તે ખોટો છે અને અમે
સાચા છીએ તે જણાવવા તથા જણાવવાથી લોકો મણિવિજયની
નિંદા કરતા ઠીક થાય તે ઇરાદાથી અને પોતાનું જૂઠાણું ઢાંકી શકાય
એવા હેતુથી બુકો છપાવેલ છે. (૨) ચોપડીના પૂઠા ઉપર લુણાવાડા
જેન પંચનું નામ આપવાથી અને પોતાના ચાલીસ ધર વાળાનું
બુકું નામ નહિ આપવાથી લોકોને એમ જણાવવા માટે કે એકવીશ
ધરવાળા સામા પક્ષના પોતાથી અલગ છે તેને પણ અંદર જન પંચના
નામે હોમીયે એટલે વાંચનારા લોકો મણિવિજયનો દોષ કાઢશે તે
અમારે પાપ ઢાંકાશે આવા ઇરાદાથી પ્રકાશક જેનપંચ લુણાવાડા
આ નામ બુકના પૂઠા ઉપર રાખેલ છે. શિવાય જે તે ખરા સમ-
વાદિ હોય તો તેને પોતાના ચાલીશ ધરવાળાનું નામ નાખવું જોઈએ,
પણ તેમ નહિ કરવાથી આ પ્રપંચ પણ તેનો પ્રત્યક્ષ દેખાઈ આવે
છે. (૩) જુ કારણ એ છે કે અમેયે ગઈ સાલમાં સમગ્રસન નિષેધ
બુક પ્રગટ કરી છે. તેમાં દારૂ નિષેધના સંબંધમાં જૈનશાસ્ત્રના આ-
ધારે કૃષ્ણ ત્રીજી નરકે ગયા તે લખેલ છે અને જૈનોના હજારો
પુસ્તકોમાં તે લખાણ છે. આ બુક શ્રી વીરશાસનના ગ્રાહકોને અમ-
દાવાદથી શા. કેશરલાલ દવસપ્રમાણે ભેટ આપેલ છે. હવે તે
બુક ઈંડાં છપાઈને આવ્યા પછી પૈસા આપનારને મેં એક એક
આપી અને તે વૈષ્ણવોના હાથમાં ગઈ. કૃષ્ણને નરકમાં ગયા વાંચી
તે લોકો ભટક્યા. ધમાલ મચાવી. તે બાબત (૧૩) મી કક્ષમાં અ-
મેયે કાગળમાં લખી કે તે વાંચી જોવાથી મલુમ પડશે. હવે તે
ચાલીશ ધરવાળાએ વૈષ્ણવોને તેરમી કલમ પ્રમાણે ઉરફેયા. ચાર છ

દિવસ પછી શાંતિ થઈ ગઈ પછી વૈષ્ણવોના માહારાજ આવ્યા હતા. તેમના જોડે પંડિતજી હતા. અમે તેમના મંદિરમાં પુછવા ગયાને પુછ્યું કે કૃષ્ણ ને થયા તમારા શાસ્ત્રમાં કેટલા વર્ષ થયા છે. વચ્ચે વચ્ચે બે વાર પ્રસંગોપાત તેમના માહારાજને અને અમારે બીજી વાત થઈ ત્યારબાદ ત્રીજી વાર પુછવાથી તેમના પંડિતજીએ કહ્યું કે સમગ્ર ૫૦૦૦ પાંચેક હજાર વર્ષ થયા છે. મેં કહ્યું કે અમારા જૈનશાસ્ત્રમાં કૃષ્ણને થયા ૮૬૪૪૫ વર્ષ થયા છે. પુરતો લાવું. દેખાડું, કાલે આવું, વિગેરેના ઉત્તરમાં પંડિતજીએ ના ના ઉત્તર સાથે અમારે કાલે જવું છે. આવું બોલ્યા, તે વખતે ત્યાં વૈષ્ણવો કેટલાક હાજર હતા. હું બોલ્યો આવ્યો. કારણકે તેમને પધરામણ કરાવવા માટે લોકો ઉતાવળ કરતા હતા તેથી માહારાજે ત્યાં વધારે રહેવું તે ઠીક ગણાય નહિ. તે માહારાજ જોડે અમે વાત કરતા હતા ત્યારે વચ્ચે વચ્ચે કોઈક વૈષ્ણવ ક્રોધ કરતા હતા. તેમને તેમના માહારાજે બે ત્રણ વાર નિષેધ કર્યો કે વાત ચાલતી હોય ત્યાં ક્રોધ કરવો લાયક નહિ તેથી તે લોકો ક્રોધ કરતા બંધ થતા. આ ક્રોધ કરનારા બે જણા હતા તેમને તેમના માહારાજે ક્રોધ કરતા અટકાવ્યા હતા. શિવાય પંડિતજીને અમારે પણ કાંઈકાંઈ વાતચિત થઈ હતી પણ ટાકમ થોડો એટલે વધારે વાતચિત થઈ નહિ. હવે આ વાત હાલમાં એક માસ સુધી પડી રહી હતી. કોઈએ ઉચ્ચાર માત્ર કર્યો નોહોતો પણ ચાલીશ ધરવાળાએ બંધનું કે હવે આ કાગળ છપાવી આપણે વૈષ્ણવોને ઉચ્ચેરેથી તેથી મણિ-વિજયની નિંદા બહુ કરશે. અને તેને આ ગામમાંથી હાંકી કાઢશે. આવી આશામાં સો યુદ્ધો છપાવી અને તે તેમાં બરાબર જમ મેળવી શક્યા, પણ પરંતુ જેવું ચિંતવે તેવું પોતાવું

થાય તે વાત ચાલીશ ધરવાળાને સત્ય થઈ. તે ચાલીશ ધરવાળાએ
 ચોપડી વૈષ્ણુવાને આપી ઉસ્કર્યા. અધાને કાગળના અંદર રહેતી (૧૩)
 ખી કલમ વારેવારે બોલાવીને વંચાવતા માંડ્યા તે એટલા સુધી લોકોને
 ઉસ્કર્યા કે ચોરાશીરાગાને ખગમગારી મેડ્યા અને ચાલીશ ધરમાંના
 ફેટલાકો વૈષ્ણુવાને કહેતા માંડ્યા, તમે ફરીયાદિ માંડો અમે સાક્ષી
 પુરીશુ. વિગેરે ધમાલ કરવામાંતો કાંઈ ખાખી રાખી નહિ. અમેયે
 ફેટલાયેક અન્ય દર્શનીયોને કહ્યું કે ભાઈઓ શું કામે ખોટી ધમાલ
 મચાવો છો. તમારે ને અમારે ધણુંજ આંતર છે. તમારા શાસ્ત્રમાં
 કૃષ્ણને થયાં પાંચ હજાર વર્ષ કહે છે અમારા જૈન શાસ્ત્રમાં
 આજે ૮૬૪૫૦ થયા છે. વળી તમારાને અમારા કૃષ્ણને સંબંધ
 જૈન શાસ્ત્રમાં કોણ ઠેકાણે નથી. તમે જૈને ઇશ્વર અવતાર ભગવાન
 માનો છો અને જૈને થયા ૫૦૦૦ વર્ષ તમારા શાસ્ત્ર કહે છે તે કૃષ્ણનું
 નામ જૈન પુસ્તકોમાં નથી અને જૈન પુસ્તકો તે કૃષ્ણને નરકે ગયા
 કહેતાં પણ નથી. જૈન પુસ્તકોમાં તો ૨૨ મા ધી નેમનાથ તીર્થંકર
 ભગવાનની ભક્તિ કરી ભવિષ્યમાં ૧૨ મા અમમ નામના તીર્થંકર
 થવાનું પુન્ય ખામેઝ છે તે કૃષ્ણ નરકમાં ગયા છે અને આવતી
 ચોવીશીમાં ૧૨ મા તીર્થંકર થશે. આવું લખાણ અમારા જૈન
 પુસ્તકોમાં છે એમ કહી આડ દસ પુસ્તકો મેં દેખાડતા માંડ્યાં પણ
 એકાદ દેખ્યું. ખાંડી દેખે કોણ. તો પણ માન્યા નહિ અને ચોરાશી બહાર
 મુકવાના દરાર ઉપર આવ્યા કે જૈન વાણીયાને તેમાં પણ આ તર-
 ફના એકવીશ ધરવાળા કે જોએ! તદ્દન ખીન ગુન્હેમાર હતા. તેને
 માણી મગાવવી, પોતાની ભુલ કબૂલ કરાવવી, તમારા દેવને અમે
 માનીયે છીએ એવું મંદીરના ચોપડે લખાવવું, સત્તત્ત્વસન નિષેધની
 બુકમાં જોણે સાહાય માટે જા. આપ્યા છે તેનો દંડ લેવો. શરીરો તે

છુક દયાવવી નહિ તેવી સહિયો બેવી મણિવિનયને કાર્તિક વદિ
 એકમે લુણવાડાથી વિહાર કરાવવો અને પાછો લુણવાડામાં શરીથી
 માહાજનની સમ્મતિ શિવાય આવે નહિ વગેરે વૈષ્ણવોએ લખાણ
 લખવાની તમારી કરી. કાંઈ લખાણ કરી કાંઈ બાકી રાખી લખાણમાં
 સહિયોની વાત ચાલી એવા સમયમાં ત્યાંથી ઉઠી નાના તડવાળા
 એકવીશ ધરના પાંચ સાત બેકો માહારા પાસે આવી માહારા નામની
 પ્રાણપોક સુખી કોષ કરી અને કહેવા લાગ્યા કે તમે આ
 બધું બોલું કર્યું છે. ચોપડી છપાવીને હુપાધિ અમેને કરાવી
 છે, અમારે ચોરશી બાહાર રહેવું પડે છે. લુલ માત્ર
 તમારી છે. તમારે શું કામ કામના ધર્મની નિંદા કરવી જોઈયે. તમે
 માફી માગો. લખાણ પાછું ખેંચી લ્યો. નહિ તો ફરીયાદિ ફાજદારી
 કરવાનું કહે છે. આવું આવું કહી માહારા ઉપર વરાળ કાઢી. તેથી
 માહારો પણ કોધનો ઉદય પ્રબળ થયો. મેં કહ્યું કે તમે તે જૈનવા-
 નિયા છો કે કાંઈ અન્ય છો મેં માહારા જૈનધર્મના પુસ્તકના આ-
 ધારે લખાણ કરેલ છે અને તે લખાણ જૈનોના હજારો પુસ્તકોમાં છે.
 વળી અન્ય દર્શનીયોના સાથે આપણને કાંઈ પણ પ્રકારનો સંબંધ
 નથી. તેમનો અને આપણો માર્ગ કિન્ન કિન્ન છે. તો આપણા પુસ્તકો
 અને તેમને હાથે વળગે શું ? વળી ચોરી છીનાળી કરી હોય, લુલ
 કરી હોય, ચુનો કર્યો હોય તો મારી મગાય પણ પોતાના જૈનશા-
 સ્ત્રના આધારે વખાણ કર્યું છે તેમાં આ ખોટી ધમાલ શું મારે ?
 જાઓ જાઓ ! દિહાંથી માહારા પાસેથી નીકળે. અને તે બેકોને
 જાદને કહો કે અમે જીનચુનહેગાર છીએ. અમારો કાંઈ દોષ નથી. તે
 સાધુ કહે છે કે માહારા જૈનધર્મ શાસ્ત્રના આધારે લખાણ કરેલ છે.
 ને તે સત્ય છે તેમાં દંડ શું અને તોફાન શું ? જાઓ કહો કે તમારે

શામ લે કરે. સરકારમાં હું માહારા પુસ્તકો લઈ હાજર થઈશ ને બે માહારે વાંક હશે તો કેદમાં નાખશે, ખિસ્તોત્રે અમર ફરિશીયે દેશે તોપણ સહન કરીશ પણ માહારા પવિત્ર જૈનધર્મ તેમજ મહારા પવિત્ર જૈનધર્મના પુસ્તકો જે સાચા છે તેને કદાપિકાળે માહારાથી ઉત્થાપન કરી શકાશે નહિ. તેમજ જૈનધર્મ અને જૈનધર્મના પુસ્તકોને ઉત્થાપી માહારાથી અનંત મંસારી થવાશે નહિ. માટે જાણને કહો કે જે કરવું હોય તે કરે. કોઈથી માહારા ધર્મના ધણી થઈ શકાશે નહિ. આવું કહી કાઢી મુક્યા. આલીશ ધરવાળાને તો આ તોફાનથી આનંદ આનંદ હશે ને લહેર થતી હતી તેમાં આ એકનીસ ધરના બાઈયો બાઈયો પણ માહાર નિકંદન કરવા માંડ્યા. ફક્ત કોઈકજ બાઈયો બાઈયો સત્ય જૈનધર્મના સત્ય પ્રેમી હશે તેણે માહારી પૂજા જીવનમાં એચ્છે કરી નથી બાકી બન્ને તડવાળા જૈનોએ માહારા પાપ મેલ સારી રીતે ધોઈ લીધા છે. હવે ઇંડાંથી ધુધકાતી કાઢ્યા બાદ એકનીસ ધરનો મુખી શા. હમનલાલ જુરાબાઈ નિર્દોષી હતા જાણને તે લોકો પાસે કહે છે કે હું બુદ્ધો, માહારો ગુન્હો માફ કરે. હું વારંવાર માફી માગું છું ! તથા રક્ષ. મનસુખ કલ્યાણે કહ્યું કે હું તમારા ખાસડા ઉપાડી નીચે મુકી આવું છું. મહારો ગુન્હો માફ કરે. અમારી ભૂલ કમ્પ્લે કરીએ છીએ ત્રિગેર અનેક વચનો પોતે એકનીસ ધરવાળા નિર્દોષી છતાં આજીવનપૂર્વક બેલ્યા તેમ તેમ તે લોકો વધારે વધારે ચડતા ગયા અને દયાણ કરવાથી જેમજેમ એ લોકોએ કહ્યું તેમ તેમ લખી આપવા એકનીસ ધરવાળા મંડ્યા તે ક્યાં સુધી હા પાડી કે માહાર નામ તોહોલું આવ્યું ત્યાં સુધી અને મણિવિજયને કાર્તિક વદિ એકમે વિહાર કરાવે, ગામમાં ફરીથી મહાજનની રજા શિવાય આવે નહિ. આ વચન સાંચેજ એક ખરો જૈનમચ્છો બોલ્યો કે માલમલ

તે કાણ છે. લુણવાડ કાંઈના આપનું છે ? જૈનોના શું તમો ધણી છો ? વિગેરે કહી એકબેા તુટી પડ્યો. તેના પછાડી વળી કોઈ એકાદ બે બોધ્યાને જ પલાવ્યું. શિવાય તો એકવીશ ધરવાળામાંના બધાએ આ ચોપડી છપાવી અંદર દેવતા મુકાણો વિગેરે એલફેલ બહુજ બોલવા માંડ્યા. આ વચનો જૈનોના તેમજ અન્ય દર્શનીયોના લખવામાં ને કહેવામાં કેવી રીતે ગણત્રી કરી શકાય. હવે ઉપર પ્રમાણે થવાથી વાત પડી રહી. એટલે ચાલીશ ધરવાળા પાછા વૈષ્ણવોને મળ્યા કે અમો તમેને સહી કરી દેધે છીએ. કે તમો જોને માનો છો તેને અમો માનીયે છીએ. હવે જૈનધર્મશ્રદ્ધ ચાલીશ ધરવાળા જૈનો સહી કરવાની તૈયારી કરે છે. ત્યાં તેમના કોમના કોઈક ક્યાંઈક બુટ્ટી સુંધી આવી કહ્યું કે જોજો લુલશો નહિ સહી કરશો નહિ, કરશો તો મરી જશો સમગ્ર જૈનસંઘ બાહર નોકારશી બાહાર તમે થશો આવી બુટ્ટી સુંઘાડવાથી ચાલીશ ધરવાળા ચાલ્યા ગયા. અને એક-વીશ ધરવાળા પણ ચાલ્યા ગયા. આ બધું કર્મ ચાલીશ ધરવાળાએ માહારા ઉપર વૈર હોવાથી માહારી ખોટી નિંદા દરાવવા કર્મ. જન-ધર્મને આખા ગામમાં વગોવ્યો. ગુલાબવિનયજી મહારાજને તથા મને ગાળો ખવરાવવામાં બાકી રાખી નહિ. ગામના ઘણા માણસોને ચક્રડોળે ચકાબ્યા. અંતે તેજ ચાલીશ ધરવાળા જૈનનામધારી વાણિયા પાછા પડ્યા. મને કેદમાં નાખવાનો ઇરાદો અને દુઃખો દરવાનો ઇરાદો હતો તે બિચારાને સફળ ન થયો. જૈનધર્મ જૈનદેવ ગુરુ ઉત્થાપિ અનંત સંસારી થયા, તે લાભ મેળવ્યો. હવે વળી આગળ ઉપર શું કરે છે તે જોઈએ છીએ. આ લખાણથી અને ચાલીશ ધરવાળાના કરમથી તેરમી કલમમાં અમોએ જે કંઠી બાંધવાનું જૈન નામધારીયોને લખેલ છે તે ચાલીશ ધરવાળાએ બિચારાએ પોતાની મેળેજ

સિદ્ધ કરી આપેલ છે અને એકવીશ ધરવાળાએ પણ જૈનધર્મ ઉપર પોતાની શ્રદ્ધા બીલકુલ નથી. તે બતાવી આપ્યું છે. કોઈ કોઈ સત્ય જૈનધર્મ પકડી રહ્યા હતા. તેની બલીકારી છે.

નૌકારશી બહારના કારણથી ચાલીશ ધરવાળા લુણાવાડા ગામમાં કાંઈ ડરે તેવા નહોતા, કારણકે તે ચાલીશ ધરોમાંના કેટલાયેક નૌકારશી સંઘ સ્વામીવાત્સલ્ય વિગેરેથી વિરૂદ્ધ છે અને જાતિ અભિમાનથી માને છે કે એસવાળ ભેગા ખાધ્યે તો વટલાઈ જાય. વળી કોઈકાંઈ તો બજારમાં ઉંચા હાથે અને લાંબા ઘાંટા પાડી બોલે છે કે ખાકાર જઈ ઢેઢનું ખાઈશું પણ લુણાવાડામાં એસવાળનું નહિ ખાઈએ. કહો હવે કાંઈ તેમાં ખાખી રહી છે. રહી હોય તો બોલી દેજો. એટલે અમે પુરી કરાવી દર્શનું માટે ઇહાંના તો તેને ડર નથી પણ અમદાવાદ સુરત વિગેરે સ્થળે નૌકારશી બહાર મુકે તેના કરવી તમો માને છે. તેને અમે માનીએ છીએ. આ વચન અમેને કેદમાં નખાવવા બોલવા સખવા સહી કરવાના હતા પણ નવાજ પડતા મશીદ કોટે વળગશે. એ દુનિયાના ઉખાણુને લાગે પોતે કાંઈ નહિ કરી શકતા નીચા મોઢા કરી તે ચાલીશ ધરવાળા રહ્યા છે. અને લોકોને જૂઠું ઉચકાવી ઉલટી જૈનધર્મના સાથે અને અમારા સાથે થતુતા કરાવી મહા ઉત્સવની પ્રરૂપણા કરી જૈનધર્મને બહુજ વગેરે પાપ-કર્મના ભાગીદાર થયા છે. ચાલીશ ધરવાળાને માહરા ઉપર વેર હતું, પણ કાંઈ જૈનધર્મ ઉપર તો વેર નોહોતું ? જો તે સાચા જૈનમત્યા હતા તો કદાપિકાળે તે લોકોને અવળા પાટા બંધારી ઉસ્કરત નહિ. પણ જે ભારે કર્મી હોય તે જૈન નામધારીને પોતાના દેવગુરુ ધર્મ ઉપર શ્રદ્ધા હોયજ નહિ. આ નિર્વિવાદ છે. ખેર જે થયું તે અમારી નિંદા કરી તે અમે ગણ્યતા નથી પણ તે જૈન નામધારી વાણિયા-

ઓત્રે જૈનધર્મ વગરોયો તેજ અમાર અંતર ઉદ્વેગ ધારણ કરે છે. બાવિભાવ જે થવાનું હોય છે તે થાય છે. તેમાં કોઈનું ડહાપણ કામમાં આવતું નથી. અમોને પણ ખબર પડી કે દુનિયામાં લોકો આવા હોય છે. અમોયે ગઈ સાલમાં પણ કહ્યું હતું અને આ સાલમાં પણ વૈષ્ણવ ભાઈયોને કહ્યું હતું કે ભાઈયો વગરનિચાર્યું કામ કરશે નહિ. તમો જે બાબતની શંકા થાય તે બાબત મને પુછીને પણ ધમાલ ઉઠાવજો. આવું કહ્યા છતાં પણ ધમાલ કરી અને તે કરાવનારા જૈનધર્મના વૈરી ચાલીશ ધરવાળા. ખેર અમારે કોઈ ઉપર વેર ઝેર નથી. પરિતાપ માત્ર એટલો કે ચાલીશ ધરવાળાના મનોરથો માહારા સંજંધિ એક પણ ફક્તીભૂત નહિ થયા. ઉલટા નિષ્ફળ થયા એમ જાણી હતું પણ પાપથી ડરી પોતાની જૂલ કબૂલ કરી ખોટા તોફાન છોડી પોતાની સાચી મર્યાદામાં વર્તશે તો તેને લાભ છે. છતાં હઠ કઢામહ કરશે તો આ શ્રેષ્ઠિતિ તૈયાર છે. સત્ય લખાણમાં આ કલમ પાછી હઠનાર નથી. અસ્તુ

વળી તે ચાલીશધરવાળાયે જે સો બુકો પંચના નામથી છપાવી. તેમાં કોઈ ઠેકાણે અક્ષરો-શબ્દો કાઢી નાખેલા છે. કોઈ ઠેકાણે નવા લખેલા છે. કોઈ ઠેકાણે શબ્દો આગળ પાછળ કરી નાખ્યા છે. કોઈક ઠેકાણે વાક્ય અને કોઈક ઠેકાણે આખી લીટી પણ મુડી દેવરાવી છે. તેનો નોંધ પણ અમોયે કર્યો છે અને થાડીને કેટલાકનો મુડી દીધો છે. કારણકે કેટલું લખ્યું અને કેટલુંક છપાવ્યું. એ બિચારા ચાલીશ ધરવાળા તો ગઈ સાલથી અસત્ય સેરી દેવગુરુ ધર્મના વૈરી થઈ. ઐકલ્ય પાપકર્મ આજ સુધી બાંધ્યા કરે છે શાસનના અધિષ્ઠાયક દેવે તેને સદ્ગુણિ આપો અને તેઓ પાપકર્મથી બચે. સત્ય લખનામાં વતો. અમારી તો એજ આંતર ધવજ છે.

વળી પણ પોતાનો દોષ લાંકવા આ યુદ્ધ છપાવી લોકોને ભ્રા-
 લાવી બેલાવી તે લોકોને (૧૩) મી કલમ ઉપલાવી ઉપલાવી મમળા :
 મમળાવી વંચાવવાનું કારણ કે તે ચાલીશ ધરવાળાનો અન્યાય આખા
 આમે જુદો હતો તેથી તે ઉડાવી દધ લાંકવા અને આખા ગામ-
 માંથી અમે સાચા છતાં તેમની વિરુદ્ધ કોઈ સાક્ષી ન પુરે તેને
 માટે આ કાવતરા રચ્યા હતા અને તે હાથ માણસેયે જાણી પણ
 લીધા ખેર થયું તે થયું. હજી પણ એવા કબજા પાપ કરનારા ગુન્હા
 નહિ કરે તો લાભદાયક છે. આપણને કોઈ જોડે ન અને તો ખેર
 પણ એકના ઉપરથી આખા જૈનધર્મને વગોવનારા હાથ તો નજ
 કહેવાય. કેમકે જૈન બચ્ચો તો એવો હોવો જોઈએ કે બધે પોતાને
 એક બીજા સાથે વૈર હોય પણ જ્યાં દૈવગુરુ ધર્મની ઉડાહના ચર
 વખત આવે તે વખતે એક થઈ જૈનધર્મને દીપાવે પણ વગોવે નહિ.
 પછી જના સાથે વૈર હોય તેના જોડે બોલવું ન બોલવું તેની
 દમ્મહા, પણ ધર્મ લગવે નહિ તેજ સાચો જૈન બચ્ચો કહેવાય. પણ
 અન્ય દર્શનીયોને ઉશ્કેરે તે જૈન કહેવાય નહિ પણ જૈનધર્મના એ-
 રાજ કહેવાય. ખેર જુલ થઈ તો કરનારાના નશીબ હવે ફરીથી એવી
 જુલો નહિ કરે તો તેવું કલ્યાણ થશે.

કૃષ્ણ મરકે ગયા સંબંધમાં ચાલીશ ધરવાળાએ વૈજ્ઞાને ઉશ્કેરી
 હાંધા પાટા બધાવી જે ખાડો પોતે ખોદેલો હતો તે ખાડામાં તે
 ચાલીશ ધરવાળાજ પડ્યા છે વળી મહાજનમાં પોતાનેજ માફી માં-
 ગવી પડી છે અને પોતે જે સો ચોપડીઓ છપાવી તે બાબત માફી
 માંગી. તે ચાલીશ ધરમાના બોલ્યા કે કહો તો ચોપડીઓ સોએ
 પાછી ખેંચી લઈ હમણાંને હમણાં હોળી કરી સળગાવી દહએ વીગેરે

કહેવા વખત પોતાનેજ આંખે. અને પોતાને પણ માહાજન બાહાર રહેવા વખત આંખે. ને જૈનધર્મ વગોંચે ને પાપ બાંધ્યું તે જુદું. મહાજન બહાર મુકવાના બયથી એકવીસ ધરવાળા બોલતા શું બોલ્યા પણ પાછળથી એકવીસ ધરવાળામાંથી કેટલાએક બહુજ પસ્તાણા અને પોતાની ભુલ કબુલ કરવા લાગ્યા કે આપણે ધર્મ અને આપણું પુસ્તકો સાચાં છે.

પાપનો ઘડો ફટકો તેમાં પારણાંની નાત કરીને ખાધી તથા આસો શુદ્ધ ચોથને છક આ બે નાતો કરીને પણ ખાધી તો પણ એકવીસ ધરવાળા આ લોકોએ પંચાતી લોકો પંચાત કરી ગયાથી નાતેક કરી નથી ને કરવાની હતી તે બંધ રાખી છે, જુઓ હવે કોનો દોષ ? અમેાચે સત્ય લખાણુ બતાવવાથી હવે તે ચાલીશે ધરવાળા લજવાણા છે પણ તેની કુચુદ્ધિ હજી ગદ્દ નથી. ખેર ! તેના કર્મ તેને બારે. કૃષ્ણ સંખંધિ અમારા પાસે જૈનધર્મના પુસ્તકો ધણા છે. તેમાં ઉદ્ધેખો પણ ધણા છે. જેને જોવા હોય તે આવો અને સુમેથી જુઓ. આ લખાણુ છપાવવાની ઢીલવું કારણુ ધમાલ ચાલતી હતી તેને લખનેજ ઢીલ થયેલ છે

શ્રીવીતરાગાય નમઃ

મુ. હુશુવાડાથી લી. મણિ. વિ. મુ. અમદાવાદ તરફ સુશ્રાવક શા. લક્ષ્મીભાઈ મનોરદાસ તથા ભાઈશંકરલાલ ધર્મલાભ વાંચશો. બીજી લખવાનું કે ઇલાથી શા. ધરમચંદ તળશી તથા વકીલ ભાઈચંદભાઈ ત્યાં આવેલા તેમના મોઢે અમોને ઈહાં પડ્યા રહેવા સંબંધિ જે વચનો તમોયે કહેલા હતા તે વચનો મને એક માસ પછી મળ્યા હતા અને ત્યારબાદ મને તાવ આવતો હતો તેથી તે સંબંધમાં લખી શક્યો નહોતો. હવે તે ખીના ઉપર તમારું લક્ષ્ય ખેંચું છું. એક પક્ષના માણસોની વાત સંભળી તમોયે ઉપરોક્ત માણસોને જન્મેટ આપ્યું તે તમારી ભુલ છે. ગુન્હેગાર માણસ પોતાનું પાપ છુપાવવા માટે મને તે માણસોને મોઢે યદ્વાતદ્વા બોલે તો પણ સાંભળનારને વિચાર કરી પછી વચનો કાઢવા બેઠ્યો. ખેર તો પણ હું તમોને હુંકામાં પ્રથમ ઘણા વર્ષના હેવાલથી અત્યારસુધીના સમાચાર આપું છું ને જે વિશેષ સમાચાર સાચા હોવા હોય તો ઈહાં આવીને ખાતરી કરો કે માહારું લખાણ સત્ય છે કે નહિ. ઈહાં આવશો એટલે ગુણીના ગુણો અને દેવીયોનો દેવ આપોઆપ તમોને જણાઈ આવશે માટે એકવાર ખાસ આવવાની જરૂરીયાત છે. જુઓ હવે મૂળ ખીના (૧) પ્રથમ આ ગામમાં માહારા ગુર મહારાજશ્રી ગુલાબ વિજયજી મહારાજ પધાર્યા ત્યારે ગોરજીયોનો સકવાસ હોવાથી સંવેગી સાધુ કેને કહેવા તે બીલકુલ ઈહાંના લોકો જાણતા નહોતા મહા મિથ્યાત્વનું સેવન કરનારા હતા તેમને ગુર માહારાજે બોધ આપવાથી ભાગ્યશાલી જીવોનું મિથ્યાત્વ ગયું પણ ખીના જીવોનું વેર વધ્યું કારણકે જતીયોને માનનારા કદાચિકાલે સંવેગના રાગીયો તે

શું, પણ સંવેગ પશ્ચને અંગીકાર કરવાવાળા પણ બનેજ નહિ. તે લોકોએ વેરનો વરસાદ એટલો બધો વરસાડો કે સાંભળતુ હોય તો રૂબરૂ મળો કાગળમાં લખી શકાયજ નહિ, તેનું એક મોટું પુરતક થાય તેટલું લખાણ થાય. તે લોકોને દ્વેષ વધવાથી ઇકાંના ટુકડાવેલ જિગેરેને પર્યુષણમાં પૂજા કરવા પણ ન દે આ લોકો. એકવા બાગ્યશાસ્ત્રી હતા કે ખીજ દિવસમાં પણ પૂજા કર્યા શિવાય ભોજન ન કરે તો પર્યુષણ જોડવા દિવસોમાં કલ્પસૂત્ર પૂર્ણ સાંભળવાના રસીયા હોવાથી પૂજા કર્યા શિવાય ભોજન કેમ કરે, અને કલ્પસૂત્ર પૂજા કર્યા વિના સાંભળે પણ કેવી રીતે, છેવટે તે જીવોએ આ જીવોને પર્યુષણમાં પૂજા તો દુર રહી પણ દર્શન કરવા પણ દીધા નહિ, તેથી આ લોકોએ માહાદુઃખી થઈ ગુરુમાહારાજને દુઃખ નિવારણનો ઉપાય પુછવાથી તમો બાગ્યશાસ્ત્રી છો, તમોને પેસાં મહે છે, માટે એક પ્રતિમાજી પધરાવી પૂજા કરાય તેવું નાતું ઘરદેહેરાસરજી કરી પરમાત્માની ભક્તિ કરો, આવા ગુરુ મહારાજના વચનને જાન આપી તે લોકોએ તેમ કરવા ધાર્યું, પણ ગુરુમાહારાજનું પ્રયત્નપુન્ય, અને બાગ્યશાસ્ત્રીયોનું પ્રયત્નપુન્ય તેમજ જગ્યાનું પ્રયત્નપુન્ય હોવાથી નાતું ઘરદેહેરાસરજીને બદલે મોટું લાખ રૂ. નું દેહેરાસરજી ઉતું થયું. ત્યારથી મિથ્યાત્વી જીવોનું જેવેર વિક્ષા નિંદા કલંક દ્વેષ લોકડીયો લઈ મારવા આવવાનું વિગેરે પુર જોસમાં વધ્યું પણ ગુરુ મહારાજ શાંતિ હોવાથી દરકાર નહિ કરતાં તે દેહેરાસરજીને તોડી નાખવાના પ્રયત્નને તે લોકો વારંવાર કરતા હતાં દ્રઢ રહી પોતાનું કાર્ય કરતાં જ ગયા અને તે લોકોને જેર વેર ઇર્ષ્યા વધતાં જ ગયા. તે અલ્પારસુધી પુર જોસમાં ચાલ્યાંજ કરે છે. માહારાજે કેવું કષ્ટ વેડીને દેહેરાસરજી ઉતું કસબું અને વંરીયોએ કેવા કેવા વિધો

નાખ્યા. તે સ્ત્રીમળવું હોયતો તમે એકવાર આ ગામમાં આવો જુઓ ને તપાસો. ખાત્રી કરો કે મિથ્યાત્વી જીવેયે મિથ્યાત્વનું સેવન કરવામાં કંઈ કસર રાખી છે ? બસ કંઈ કસર રાખીજ નથી. કામગામમાં લખી ન શકાતા. માટે રૂબરૂ મળે. વૃત્તાંત ઘણું લાંબું છે. હવે લૌકિકમાં કહ્યું છે કે જોના આપ ઉપર વૈર તેના છોકરા ઉપર પણ વૈર હોયજ. તે પ્રમાણે આ જીવેયે અમે ગુરૂ માહારાજના શિષ્ય હોવાથી અમારા ઉપર પણ વૈર ક્યાંસુધી ચલાવ્યું કે સંઘમાં કુસંપ કરી તડા પાડ્યા. અત્યારસુધી તેજ વૈર ચાલે છે ને તેથીજ તે લોકો આડું અવળું તમેને સમજતી પોતાનું પાપ તમારા પાસે છુપાવી ગયા છે તે તમેને આ લખાણ પૂર્ણ વાંચવાથી ને અંદોચા આવી નેવાથી ખાત્રી થશે ને અઢારે વર્ણમાંથી માહિતગારી મળશે. માટે આવો આવો આવો.

૨. ઉપરોક્ત બે આશામીયોને મોઢે કહ્યું તમોયે કે. તેને ત્યાં પડણું રહેવું શું કામે જોખયે. તેવું જોણવું પણ તમારું જોરબાજખી છે, પડયો કોણ રહે કે જોને વિહાર ન કરવો હોય તે અમે તો અમારા દીક્ષા પર્યાયના ત્રેવીશ વર્ષમાં દક્ષિણ માગવા-મારવાડ મુજરાત કાઠીયાવાડ વિગેરેમાં શ્યાં છીયે. વળી ધર્મના કાર્ય પ્રસંગ શિવાય એક ગામમાં કદાપિ કાલે અમે ઉપરા ઉપર બે ચોમાસા કરતા નથી ને ક્યાંક ક્યાં પણ નથી. આઠ નવ વર્ષ ઉપર આલોકોયે વિશ્વાસઘાત કરી મને છેતરવાથી તથા આ વર્ષમાં પણ વિશ્વાસઘાત કરી છેતરવાથી અમારે રહેવું પડ્યું છે તે ખીના આગળ ઉપર લખીશ. અમે વિહાર કરી ફરનારા છીયે. તે ઘણા મુનિમાહારાજઓ તથા શ્રાવકો જાણે છે. વલી અમે ઈહાં પડ્યા રહેતા નથી પણ પરમાર્થના કામે

કરીયે છીયે. અમારા ગુરૂ મહારાજે વીશ ચોમાસા કરી લાખ દોઢ લાખ રૂ. સારા માર્ગે કઢાવ્યા. ત્યારે અગોયે આ દસ વર્ષે દરમ્યાનમાં ફક્ત પાંચ સાત ચોમાસા ચાલગ અલગ કરી લગભગ એંશી હજાર રૂ. થી વિશેષ કઢાવ્યા હશે. તેમાં પણ અમો નિરપૃહિ છીયે અમારા કામમાં નહિ પણ પરમાર્થના કામમાં રૂ. કઢાવેલ છે તે ગામમાં પણ વસ્તુઓ કરારી છે તે જગજહેર છે જોકે આ અમારે લખવું ન જોઇયે. છતાં જણાવવા લખવું પડ્યું છે

૩. પાલિતાણામાં લગભગ પચાશથી ત્રીશ હજાર રૂ. આણુંદજી કલ્યાણજીની પેઢીમાં આંગી પૂજા કેસર સુખડ ચક્ષુ દામિના જીવદયા બેઠાડોર આંબેલ ભાતા જીર્ણોદ્ધાર વિગેરેમાં મોકલાવ્યા છે. આ શિવાય મુખ્ય અમદાવાદ વિગેરે નાના મોટા ગામોમાં જીવદયા નિમિત્તે અને ધણા ગામોમાં દેહેરાસર ઉપાશ્રય જીર્ણોદ્ધાર સિંહાસન પાટલા છત્રો વિગેરેમાં હજારો રૂ. મોકલાવેલા છે તે લખવાથી પુસ્તક બરાબ માટે રૂબરૂ મળે એટલે ખુલાસો થાય આ શિવાય ગામમાં પણ કાચનું સમવસરણ રથ ચાંદીનો આઠ પુતલીયોનો ઇંદ્રવજ્ર ઉગમણ તથા ભગવાનના આબૂષણોમાં અને ખીજા કાર્યોમાં પણ રૂ. વપરાયા છે તીર્થંકર ગોત્ર બંધાય એવા બે ચાર કાર્યો ઉપાડયા હતા. પણ મિથ્યાત્વીઓએ પથરા નાખવાથી અમારું કામ રજાનારી મિથ્યાત્વીયોયે પૂણે વૈર વાલ્યું છે તે કાર્મો આગળ ઉપર દર્શાવીશ. અમો જ્યારે આવીયે ત્યારે તપ જપ પૂજા પ્રભાવના તપસ્યા અકૂષ્ઠ મોહોત્સવ ઉગમણ વિગેરે ધર્મ કાર્યો વારંવાર થાય તે હજારો રૂ.નો વરસાદ થાય તે દેખી દેખીયો બળી મરે કે અરેરે આ સાધુડો તે કોતું ધર મારે છે ને રૂ. નો દમલો દર વખતે કઢાવે છે. આવી બળતરામાં જિયારા રાત્ર દિવસ જીર્યા કરે છે તે વૈર વધારતાજ નય છે.

૪. અમારૂં સરલપણુ હવે જુઓ. આટલા વર્ષ દરમ્યાનમાં આ ગામમાં અમે સંઘની વિનતિ સંઘની સહી સંઘનું તેડું કર્યા શિવાય અને તે પણુ દર વખતે પચાસ પોણીસો અને સો ગાક સુધી અમારા સાથે વિહારમાં ચાલનારા માણસો કે જેને સંઘે ખર્ચ આપીને મોકલ્યા હોય તે શિવાય તથા સમગ્રસંઘે બેન્ડવાજથી સામેયા કર્યા શિવાય આ ગામમાં અમે એકવાર પણુ પેડા નથી. તેમજ એક સાધુ હોય તેના ઉપર આવીને પડેલા નથી. પ્રથમ અમારી ગરજ સંઘને હોવાથી બાપજી અન્નદાતા પધારો. આપના ગુરુનું ક્ષેત્ર છે. વિગેરે પ્રમાણુ લખી માણસો મોકલી બોલાવે અને ઇંડાં આબો અને ઉપકાર માટે રૂ. નો વરસાદ વરસાવવા માંડ્યો કે ઝેરવેર શરૂ થયું પછી તેમાં ખામીજ શું ? બસ કાંઈ પુઝુજ નહિ. આવીરતે તે લોકોએ દરેક ચોમાસામાં બાવ બજાવ્યો છે પણ પાછા વિનતિ કરવાથી પૂર્વના દોષો નહિ લક્ષમાં લેતા ઇંડાં બોળા સ્વભાવે ચાલ્યા આવીયે પણ મેલ કરવતીયા કરવત કે ધર મોચીના મોચી તેવી સ્થિતિ આ લોકોની થાય છે તે અત્યાર સુધી ચાલ્યાજ કરે છે.

૫. વિધનમંતોષીયોએ ધર્મકાર્યમાં નાખેલા પથ્થરા આજગામમાં છપ્પત્તની સાલમાં દીક્ષાલીલા પછી ૫૬-૫૭ આ બે ચોમાસા અમારા ગુરુમાહારાજ સાથે થયા ને વળી બેત્રણ વર્ષે અમારું એક ચોમાસુ ગુરુમાહારાજ સાથે થયું ત્યારબાદ હું ઇંડાં આબો નોહોતો. લોકોને ઉજમણા વિગેરે કરવાના હોવાથી ગુરુમાહારાજને કહી માહારી માગણી કરી. મેં હા પાડી. પણ એક બે ચોમાસા માહારાથી ઇંડાં આવી શકાણુ નહિ. પછી આજથી નવમા દશમા વર્ષ ઉપર આબો. મેં ઉપદેશ આપી કાચનું સમવસરણુ કરવાનું કર્યું તેમાં પણ પથ્થરા નાખવા શરૂ કરાવ્યા તો પણ અમેયે તો અમારૂં ધાર્યું કરી સમવ-

સરણુ ઉભુ' કરાવ્યું' ચાંદીના રથનો ઉપદેશ દીધો પંચવાળાએ હા પાડી. છેવટે તેમાં પણ તેજ પંચવાળાએ પથરા નાખ્યા. ચાર ચારવાર બોલી બોલીને ફર્યા. લાકડાનો હેડલો સામાન રથનો થયો તે પણ ઉપાશ્રયમાં નાખી મુક્યો વળી બીજવાર તે લોહોને કુટવાથી રથ કરાવ્યો. તેજ પ્રકારે છ'દ્રધ્વજનુ સમજશો. આ બ્યાન પણ લાંબુ છે. રૂબરૂ વિના લખી શકાયજ નહી. જીર્ણોદ્ધાર દેહેરાસર ઉપાશ્રયની ટીપ આવે તોપણ પથરાતો ખરાજ પણ અમે ભમેતેમ કરી આવેલ માણસોને પાછા જવા ન દઈયે. ત્યારબાદ જીવાતખાનાના ઓરડા કરાવવા હતા. ઘર આપનાર ને જીવાત ઉધરાવી લાવવાનો પગાર આપનાર એકજ ધણી હતો છતાં પથરા નાખ્યા થવા દીધાનહિ. પર્યુષણપર્વમાં ધાંચીની ઘાણીયો બંધ રખાવવા માટે ઉઘમ ફક્ત દસ મીનીટ એક ચોમાસામાં સંવ-સરીને દિવસે કર્યો ચાર સાડાચાર હજાર રૂ. નોંધાયા. ધાંચી માને તેવા નોહોતા તેથી રાજ્યના કર્તા ને માલીક જેવાજ બે અમલદારોને બોધ કરી સરકાર હસ્તક બંદોબસ્ત કરવાનું કર્યું એટલે વાણિયાઓ જઈ ધાંચીયોને ના પાડી આવ્યાકે તમો બંધ કરશો નહિ. આ વાતની અમલદાર વર્ગોને ખબર પડવાથી તે માહારા પાસે આવી વાણિયા ત્યાં ફલાણા આશામીયો ના પાડી આવ્યા છે એમ કહી નામ દીધા, તે આશામીયોએ લોકલજગથી ખરડામાં રૂ. બરેલા પણ ધાંચીયોને શીખવી આવ્યા, તેથી અમલદારોને બહુજ ગુસ્સો ચડ્યો. ખરડો માહારા પાસે છે તે વાત રહી તે રહી. પથરા નાખ્યા. લંબાણુ લખાણુ છે માટે રૂબરૂ મળવાથી સમગ્ર કહેવાય. વળી પણ ચિંતામણિ પાર્શ્વનાથની અગાશી કરાવવાની સંધ સમક્ષ હા પાડી. રૂ. આપનાર નીમાધ ગયો છતાં પાછો ફરીજઈ પથરા નાખી અમેને ગાળેદેવા માંડ્યો તે વાત રહી તે રહી. પથરા નાખી કામ તોડ્યું. ઉજમણુ

દેહેરાસર ઉપાશ્રય વિગેરે કામોમાં ધણા પથરા નાખ્યા તેમાં જે કામો
થયા તે થયા અને રહ્યા તે રહ્યા. એ લોકોના વાણિયાપણાનું લખાણ
લખતા પુસ્તક બરાબ માટે રૂબરૂ મળે એટલે તેમના પવિત્રપણાના
ગુણોને તમે જાણી શકો.

૬. પંચની કપટગળ અને અમારા પ્રત્યે વિશ્વાસવાત એ
લુણાવાડાના તરણ તારણ કહીએ તો અમારા ગુરમાહારાજ છે તેમને
કાળધર્મ પામવાથી મેં પંચ ઉપર લખ્યુંકે તમારા ઉપકારી છે માટે
સારી રીતે ઉજવવા જોઈએ પણ શ્રદ્ધા નહિ એટલે હા હા કરી રહ્યા.
તેવામાં એક ગુરમક્ત ધરડી ડોશીએ કાળધર્મની તૈયારી કરી. રા.
દસહજાર ધર્મદે કરતા ચારસો રા. ગુરમાહારાજના આઠાઈ મોહોત્સવ
નિમિત્તે અમારા નામ સહિત જુદા કાઢ્યા. ત્યારમાદ એ વર્ષ છ'હાં
ખીજા હતા એટલે હું આવ્યો નહિ, પંચે હતા તેને રાખવાને અને
અમદાવાદ સુરત વિગેરેથી નોહોતા તેને તેડવા કાગળો માણસો
પ્રપંચ સહિત મોકલ્યા, પણ હતા તે ગયા, ને જોઈતા હતા તે આવ્યા
નહિ, એટલે માહારા ઉપર દ્રષ્ટિ પડી. હું બેર ગામના સંઘ સાથે
ચોમાસા માટે બંધાયેલ હતો, ને પછી પાનસર ગયો હતો ત્યાં છ'હાંના
સંઘે છેલ્લેછેલ્લુ માહર મસ્તક કાપવા તારો કર્યા બે માણસો તેડવા
મોકલ્યા સઘની સહીયોના કાગળો મોકલ્યા પણ માહર મન આવવા
નહિ. કારણકે પુન્યશાળીયોનો પૂર્ણ અનુભવ મને થયો હતો.
પણ ગુરમાહારાજને બેગા થઈ એકમને ઉજવો તો સારૂ એમ લખી
એકખીજા માણસને બોલાવ્યો તે માણસ આવ્યો. પંચે મોકલ્યો હું
છ'હાં આવ્યો સંઘે સમગ્રે બેન્ડવાજની સાંભેય કર્યું. રજા દસ મીતીટ
મંગલાચરણ કરી ગુરમાહારાજને ઉજવવાની વાતજ કાઢી, ચોમાસામાં
અષ્ટ રહેશે તેવો જવાબ સંઘે આવ્યો. વ્યાખ્યાન શરૂ થયા પછી વાત

એકબેવાર કાઢી. પથરા બોલેતો વાણિયા બોલે. ઘેર અમારા રાગી
 માણસોયે પંચ ભેશુ કર્યું. કોઈ જવાબ ન આપે. રાત્રિના બાર
 વગાડ્યા બીજવાર કહ્યું, તો કે ડોશીયે રૂ. કહ્યાછે તેટલામાંજ ઉઠવો
 છેવટે શુરમાહારાજના રાગીયો પાંચ જણા ઉભા થયા. માથે લીધું
 દંજમણાનો સામાન લઈ આવ્યા. પાંચ ગામને તેડવા વિચાર કર્યો
 તેમાં પણ પથરા નાખી એલફેલ બોલ્યા છેવટે આ લોકોનેજ આઠે
 દિવસની આઠ નાતને આઠ દિવસના પરોણા સાચવવાનું પોતાના
 તરફથીજ ચોકસ કરી પંચ ભેશુ કરી રજા લેવા ગયા ત્યારે બોલ્યા
 નાતોની રજા નહિ મળે, આ હીરટ્ટી કણી લાંબી છે, રૂપરૂ મળો,
 ઉપાશ્રયમાં નાખેલા રૂ. સો માગ્યા. આ લોકોયે કહ્યુંકે બે ત્રણ હજાર
 રૂ. તમે ઉઠાવી ગયા ને સો રૂ. માટે અમારો ઝોઝવ રોકવા
 તૈયાર થયા. ઘેર ઝોઝવ થયા પછી ચોપડા જોઈ લેણુંજુ બન્નેને
 વહેવારે લેવું દેવું એમ કહ્યા છતાં પણ દ્રેષ્યો ન માન્યા એટલે લોકોયે
 હાણી ઉઠવા માંડ્યાથી પાછા લજવાણા ને રજા નાતોની આપી,
 ખાઈપી ગયા પણ એક પાંચ સરખી પણ પંચે ખર્ચા નહિ. હવે
 મોહોત્સવ થયા પછી આ લોકોયે વારંવાર હિસાબ જોવાનું કહ્યું પણ
 સાંભળે કોણ? કારણકે શાહુકાર હોય તે તો નાકની દાડી ઉપર માખી
 બેસવાટે નહિ અને બીજને કાંઈ નહિ તે વાત પણ લાંબીને મૂળથી
 સાંભળવા જેવી છે. માટે રૂપરૂ મદ્યા શિવાય તો લખતા પાર ન
 આવે માટે એકવાર ઈંદાં જરૂર આવી ખાત્રી કરો. હવે મોહોત્સવમાં
 પણ પથરા નાખ્યા. બગાડવાની છંછા કરી. લડાઈટંટાનું બીજ રોચુ
 પણ આ લોકોયે શાંતિ પકડી મોહોત્સવ કર્યો. આ વાત પણ વણી
 લાંબી છે. રૂપરૂ મળવાથી ખુલાસો થાય મોહોત્સવ ગયો ચોપડા
 જોવા હિસાબ તપાસવાનું આ લોકોયે કર્યું પણ પેલા ચીનના શાહુકાર-

રોયે માન્યુ નહિ ને ચોપડા દેખાડ્યા નહિ પછી પુન્યશ્રાળી જીવે
 માગશર માસમાં ગોધરાથી વિનતિ કરી તેમના આપજી સાહેબને
 બોલાવી લાવ્યા ચારમાસ ગયા, વળી તેમના આપજી માહારાજ
 તમારા ગામમાં પધાર્યા ને ત્યાંથી તેને ઇલાંથી સંઘની સહી નહિ
 પણ ફક્ત તેરજણા સહી કરી તડો પાડવા ઘડાઇ ટટો વધારવા અને
 શંઘમાં કુંસંપ નાખવા તેડી લાવ્યા આ તરફના ધણા ડાહ્યા માણસોયે
 કહ્યું કે એક છે ને બીજાને શું કામે લાવો છો. પચીશ વર્ષનો સંપ
 છે ને શુંકામે વિક્ષેપ પાડો છો. મણિં વિં કાંઈ રહેનાર નથી. મૂર્તિયો
 પધરાવી ચાડ્યા જશે ધણુ કહ્યું પણ જેને ફાંટા પાડવા હતા તે માને
 શું કરવા ? નહિજ માન્યા તે વાત પણ લાંબી છે આર્યાદ મેં દાવીયા
 ગુલામચંદને કહ્યુંકે શું કામે આ કામ કરે છે માહારે રહેવું નથી
 મૂર્તિ સ્થાપન કરી શીખરજી તરફ જવું છે. ધણુ કહ્યું આ લખાણ
 પણ લાંબુ છે પણ માન્યુ નહિ. ખેમા ગાંધીને પચીશ માણસ વચ્ચે
 એકવાર રાત્રિયે બે કલાક સુધી કહ્યું બીજે ત્રીજે દિવસે કહ્યું કે તેને
 ચોમાસુ ઉતરે આવવાતું કહો ને રજા આપો હું વિશેષ રહેનાર નથી
 ને ચાહ્યો જમણ હાલમાં જાડતો મૂર્તિયો પધરાવાય નહિ પછાડી
 કોઇ કરનાર નથી તમારે ન આવવું હોય. ન પગે લાગવું
 હોય. રોડશે ન દેવો હોય જેમ ધ્યાન પડે તેમ કરજો પણ
 તેને રજા આપો હજી ચોમાસુ ખેસવાને અઢાર દિવસ ખુટે છે
 માટે સમજો ને તેને રજા આપો આ લખાણ પણ ધણુ છે
 તેના ઉત્તરમાં ખેમા ગાંધીયે ભાવિભાવ હશે તે બનશે એટલુંજ
 કહ્યું કારણકે પોતાનેજ આ તોફાન કરાવવું હતું તેથી તેર સહિ-
 ચોમાં આજેવાન પોતે તથા તેના પાડોશી ગોપાળે હરજીવને સહિયો
 પોતે અગર પોતાના છોકરાઓ પાસે સહીયો કરાવી પચીશ વર્ષથી

સંપ આલતો હતો તેમના ઉપર છરા મુકી તડો પડ્યા ને પાછું અ-
મારા ઉપર નાખ્યું પણ પરિણામે દુનિયામાં જેનું પાપ હતું તેનું મ-
વાણું. અદારે વર્ષે જાણ્યું આ લખાણ પણ લાંબુ છે. ઇંદાંથી છ
ગાઉ દુર વીરપુર કરીને ગામ છે ત્યાંના આવકાયે ઇંદાં લાવનારાના
બાપાજી સાહેબને રહ્યું કે તમે લુણાવાડા ન જાઓ ત્યાં પ્રથમથી
મણિ વિ. છે ને કુસંપ થશે તડા પડશે ઇંદાં રહો જેમ કહેશે તેમ
કરશું પણ તેના બાપાજી મહારાજ ઇંદાં આવ્યા ને તે લોકોનું
માન્યું નહિ તે મુન્યજ્ઞાણીયેને યોથો આરો વર્તાયો તેમના બાપાજી
મહારાજે વંદન કરવા ગયેલ આ તરફના એક આવક ગાંધી ગુલા-
બચંદ દલસુખને ત્યાં આવ્યા તેને બીજે ત્રીજે દિવસેજ કહ્યું કે ગુલાબ-
ચંદ, હાલમાં જ્યાં જોઈએ ત્યાં બંને ત્રણ ત્રણ એક એક ગામમાં
તડા છે. આમ કહી તડાનો એકડો ધુંટાવ્યો આ હીરદ્રી બહુજ લાંબી છે.
રૂપરૂ મળવાથી માહિતગાર થવાય ને સત્યવાદિ કેાણ અને અસત્ય-
વાદિ કેાણ તેની બબર પડે. તડા પાડવા માટે બિચારાએ પ્રયત્ન કર્યો
હતો તે સિદ્ધ થયો કારણકે દસ દસ વર્ષથી તડો પાડવા ધુધરા
બાંધીને બેઠા હતા તે મનોકામના પૂર્ણ થઈ. હવે તે સુખી થયા ને
વિશ્વાસઘાત કરી અમારૂં મરતક કાપી અમારે માથે તડા પાડવાનું
કલંક નાંખી પોતાનું પાપ છુપાવવા લાગ્યા પણ અંતે સત્યનો જય
થયો. તાર કરી કાગળો લખી સંધની સહિયો કરી સો ગાઉ તેડવા
આણસો મોકલી સાંભેયું કરી ગામમાં લાવી ગુરૂદ્રોહિ થઈ ગુરૂને ઉજ-
વ્યા નહિ પથરા નાખ્યા ને માહારા છતાં બીજાને બોલાવી તડા પાડી
માહારો વિશ્વાસઘાત કર્યો, આ બીના પણ લાંબી છે રૂપરૂ મળો.

૭ દસ વર્ષથી તડા પાડવાના પ્રયત્ન વિચારોની શરૂઆત
પ્રથમ મહારા ગુરૂ મહારાજના વખતમાં ઇર્ષ્યામિત્રી બળી જઈ મહારા

ગુરમહારાજ છતાં એ લોકોએ શ્રીગુરુને બોલાવી તડો પાડ્યા, ત્યાર બાદ કેટલાયેક વર્ષે સત્તાહ સંપ થવાથી તડા તુટ્યા તે આજદિન સુધી એટલે ગઘસાલ સુધી ચાલ્યા આ બીના બહુજ લાંબી છે. રૂબરૂ મળે તડા તુટ્યા હતા, પણ પુનર્મજાણીયોની જેર વેરની ગાંઠ તુટી નોહોતી આતો અંતરમાં વધ્યાજ કરતી હતી. અમેએ દીક્ષા લીધા બાદ ઇહાં ગુરમાહારાજના સાથે અવારનવાર ત્રણ ચોમાસા કર્યા હતા, ત્યારબાદ અમે ઇહાં આવ્યાજ નોહોતા ત્યારબાદ નવદશ વર્ષે પહેલા અત્યંત લોકોનો આમંહ હોવાથી તથા ઉજમણા વિગેરે કરવાના હોવાથી અમે આવ્યા તેજ ચોમાસામાં ધામધુમ ચાલી તેના સાથે વૈર પણ ચાલ્યું તે વખતે શા. હેમચંદ રાવવજના ઉજમણામાં ઘણી ધામધુમ કરવાનો પ્રયત્ન કર્યો કે તેજ વખતે ભાગ્યશાલીયો પથરા નાખવા તૈયાર થઇ ગયા, અને રાયલો ગુલામચંદ બોલ્યે, માહારે મોઢામોઢ કે, શું કરે આ સાધુની શરમ આવે છે. નહિ તો, એક આંગળી ઉપર બીજી મુઢીને, હમણા બે કકડા કરે, આ તડાની પ્રથમ શરૂઆત થઇ, આ બીના પણ ઘણી લાંબી છે. રૂબરૂ મળે ત્યારબાદ વગી ત્રણ ચાર વર્ષ પંચના બોલાવવાથી હું ઇહાં આવ્યો હતો ને ચોમાસા કર્યું હતું, તેજ ચોમાસામાં છ વિગયનો ત્યાગ મૂળથી હોવાથી ને ચાર માસે પારણું કરવાથી લુપ્ત્યા આહારથી મારો પગ વાયે રડી ગયો હતો. તે ચલાતું નોહોતું તેથી રહ્યો હતો હવે તે સમયમાં આચાર્ય નેમવિજયજીના શિષ્ય પં. પ્રતાપવિજયજી આવી ચડ્યા તે વખતે ખેમો માંધી ગોપાળીયો હરજીવન દલીયો ગુલામચંદ રાયલો ગુલામચંદ વિગેરે તેનો ચોમાસાની વિનતિ કરવા માંડ્યા, તેથી તેમણે કહ્યું કે; એક હજી છે ત્યાંસુધી માહારાથી રહેવાય નહિ તેમ કહી દસ દિવસ રહ્યા ને પછી લોકો સાથે ખટપટ

થવાથી ચાલ્યા ગયા. આ ભાગ્યશાળીઓએ તે વખતે પણ તડા પાડવાની મહેનત પેટભરીને કરી, પણ ધચ્છા પૂર્ણ ન થઈ, આ બીના પણ ધણી લાંબી છે ૩૫૩ મળવાથી સમજણ પડે. છેવટે પુન્યશાલીયોને તડા પાડવાનો વિચાર હોવાથી પ્રપંચ કપટ વિશ્વાસઘાત કરી છજબેટથી મને સમગ્ર સંઘે ગુરુમાહારાજને ઉજવવા નિમિત્તે બોલાવી એક પૈસો પણ નહિ ખરચતા ઓચ્છવ મોહોત્સવ તોડવાનો પ્રયત્ન કરી માહારા છતાં બીજાને લાવી તોડફોડ કરી દસ વર્ષની મનોકામના સિદ્ધ કરી હવે નિરાંતે ચીનના શાહુકારો બની બેઠા છે આ હીરદ્રા પણ લાંબી છે ૩૫૩ મળો.

૮ અમારા ઉપર વૈર વધવાનું કારણ ખેમા ગાંધીને અમારા ગુરુમાહારાજે ચિંતામણિનું દેહેરાસરજી કરાવ્યું ત્યારથી આખી દેહરાફલીના જૈન વાણિયાઓને તેમના ઉપર વૈર હતું. આ બાળુના લોકોને પણ કેટલાકને વૈર હતું તે ચાલ્યાજ કરતું તે વાત અલગ રહે, હવે દેહેરાસરજીની જગ્યાની સંકડામણને લઈને, બાહરલા ભાગમાં, અગાશી કરાવવાના, મહારાજના પ્રણામ હતા પણ જૈનનામધારી મિથ્યાત્વી લોકોને તે ન થવા દેવી તે ન થવા દીધી, આ લખાણ પણ ઘણું લાંબુ છે. હવે હેમચંદ રાધવજીનું ઉજમણું થયા પછી, મેં વિહાર કરવા માંડ્યો, એટલે સંઘ ભેગો થયો, મને ચોમાસાની વિનંતિ કરી, તેથી મેં કહ્યું કે, ચિંતામણિની અગાશી કરાવવા ઘો તો રહું, ખેમલા ગાંધીએ હા પાડી, હું ખેડે જઈ ઉજમણું કરાવી, પંચના પાંચ માણસો ખોડ ગામે તેડવા આવવાથી આવ્યો, એટલે ગોપાળીયે કુંક મારવાથી, ખેમો ગાંધી ફરી ગયો, ને તે તથા તેના છોકરાઓ, ગોપાળીયો ને તેનું આખુ ઘર, એલફેલ બોલવા માંડ્યા, હું ચાલ્યો જત; પણ આર્દ્રા ખેસી ગયા હતા, છેવટે અગાશી તોડી પાડી, મે

ખેમલા ગાંધીના ખોળામાં મહારૂ માથું નાખ્યું, પણ નહિ માનતા, ઉલટો નહિ કરવા દઉં નહિ વિગેરે પંચને માહારો દંડ કરવો હોય તો દંડ કરે, આવી રીતે ખોલવા માંડ્યું, ને તેમના ધરવાળાએ, ને ગોપાળીયાના ધરવાળાએ સારીરીતે જીમના ઝેરથી માહારા પાપ ધોવા માંડ્યા, અંતે તે જીત્યા. હું હાર્યો. અગાથી તોડી પાડી, તે પાડી, અત્યાર સુધી બંધજ છે તે વાત, તેથી તે દ્રુષ્ટીએને, અગાથીની બાબત માહારા ઉપર વૈર હોવાથી હું ઇહાં આવું, તેમાં તે રાજી નહિ, જાણે કે અગાથી કરાવશે, માટે ઇહાં ન આવે તો સારૂ, બસ, ખાસ ખેમા ગાંધીને, માહારા ઉપર વૈરભાવનું આજ કારણ છે, હીરટ્ટી લાંબી છે. ૩૫૩ મળો.

૯ ગોપાળીયાના ધર બધાને વૈર થવાનું કારણ હું પરમાર્થી હોવાથી, જેવો આ મામમાં પેટો કે ધર્મ કાર્યોનાજ ઉપદેશ દેવા માંડ્યો, તે સાંભળી, હજારો રૂ. સારા માણસો કાઢવા લાગ્યા. વલ્લભ ડોસા પણ માહારા કહ્યા પ્રમાણે રૂ. ખરચવા લાગ્યા એટલે ગોપાળીયા વિગેરે આખા ધરને બળતરા થઇ હાથ હાથ રૂ. બધા ખર્ચાની દેશે, તેથી મને તથા વલ્લભ ડોસાને, બધાએ બચકા ભરવા માંડ્યા, એવી રીતે આજદીન સુધી ઝેરવેર ચાલ્યું આવે છે. આ હીરટ્ટી બહુજ લાંબી છે, ૩૫૩ મળવાથી માહિતી મળે કે, પાપી જીવોના કર્મ કેવા કેવા છે. તે વેરને લઇને, ગોપાળીયાએ, તેના બીજા બાપાજીને ખોલાવી ખાસ તડા પાડ્યા છે, વલ્લભ ડોસો પૈસા ખરચતો ત્યારે ગોપાળાનો ગોડીયો કહે કે આ ધર્મમાં પૈસા બહુજ ખર્ચાય, માટે સારો નહિ, ખ્રિસ્તધર્મ સારો. ત્યારે અમેયે તેના મોઢામોઢ કહ્યું હતું કે, તું ખ્રિસ્ત થઇ જા, તને આ ધર્મ ન રચે તો. આવી શંકાવાળો તે છે, ને તેની હીરટ્ટી પણ વધુ લાંબી છે. ૩૫૩ મળવાથી કહેવાય.

૧૦ સદાને માટે અમારૂં સરલપણું. આ દેહેરાસરજી ઉપર વારંવાર કટાકા કરતા હતા, પણ અમારે તો સરલપણુંજ હતું તે લોકોને ચિંતામણિ ઉપર શ્રદ્ધા તોહોતી અને તેમાં ગોપાળો ખેમો ગાંધી તે તરફના થયા, તે જ્ઞાને માટે કે હમે તકા પાડવાનું કરીએ, તેથી બધા માહારા પક્ષમાં રહેશે, ને મહારૂં સચું વાહાલું છે તે પણ માહારા પક્ષમાં આવવાથી. ચિંતામણિનું દેહેરૂં બાપનું કરી અગાશી કરવા નહિ દેવાને માટેજ, આ કરમ ઉભુ કર્યું છે, તેમાં શંકરતેલી નાથો વૃજલાલ ભલ્યા, અને બાકી રહેલું હતું તે, શીતો તેલી, ને જ આંગળીયો, મલ્યા, આ ઉત્તમજીવોની ભાવની ધારાને કેવલી માહારાજ જાણે, માહારાથી તો તેમની ચેષ્ટાઓ જેવાથી દેખાય, શિવાય, તેના પેટની વાત તો કેવલી માહારાજ જાણે, આ ઉપરાંકત ધણીયો સરલ સ્વભાવિ રહ્યા હતા તો લુણાવાડામાં તકા ન પડત પણ તેમણે તકા પાડવા, ને ચિંતામણિનું દેહેરાસરજી બાપનું કરના શ્રદ્ધાથી નહિ પણ અગાશી ન કરાવવા દેવા બીજા એના બાપજને લાવીને બેસારી તકા પાડી મનના મનોરથો પૂર્ણ કર્યા છે, આ લખાણુ પણ લાંબુ છે, રૂબરૂ મજો, તે લોકોને આટલું આટલું વૈર છતાં પણ અમોએ સરલપણું રાખી ઉજમણામાંથી અધો અડધ સમાન પેઢે દેહેરે મોકલાવ્યો વળી બૈરાઓના મનના રૂ. સાતસો ઉંઘરાવી તેમની દેહેરાફળીમાં ઉજમણું કરાવ્યું, વળી બેવાર ભગવતી સૂત્ર વાંચ્યું તેની ઉપજ અડધો અડધ બે દેહેરાસરજી મોકલાવી ત્રણ ત્રણ વાર પિસ્તાલીશ આગમ અઠાવીશ લખિંધે ચૈદ પૂરવમાં તથો કરાવ્યા વિગેરે ઉરવનાજ પણ અડધો અડધ બન્ને દેહેરાસરજી મોકલાવી તોપણ વૈરીયોને અમારા ઉપર વૈરની શાંતિ ન થઈ પણ વૈર વધતુંજ ચાલ્યું. આ વખતે પણ બધ સાલમાં ગુરુમાહારાજનો એકલો મોહોત્સવ

કચેઈ કે હુણવાડામાં આવું કાંઈ દિવસ થયું નથી તેમ અદારે વર્ણના મુખમાંથી નીકળ્યું પણ વૈરીયોને નહિ જ્યવાથી, જેમ તેમ બોલવા આંડયા, સુરતનું રજક બેન્ડ આખા ગામને ગમ્યું પણ વૈરી વાણિયાને ન ગમ્યું વરઘોડો અદારે વર્ણને ગમ્યો, પણ વૈરીયોને ન ગમ્યો ચાર કલાક તો હડતાળ ને બળરમાં તો માણસ માય નહિ કયાંઈ ઉંભા રહેવાની જગ્યા નહિ છતાં પણ ન ગમ્યું તે નજ ગમ્યું. પૂજમાં રડયાખડયા કાષ્ઠકજ, વરઘોડામાં પણ આઠા અવળા પેર્યા કરે પણ રંજ ઢંગમાં તો નહિજ પથરા પણ નાખ્યા તોફાન પણ કરવાનું કયું, તોફાન કરવા હેમચંદ શાઘવને હજારો ગાળો માંડવા વચ્ચે દીધી પણ સવેચે શાંતિથી ગમ ખાઈ લીધી ને અમેાચે તો ગમ ખાવાની કાંઈ ખામીજ રાખી નથી વધારે શું લખીયે આ ઇસ્ત્રી પણ લાંબી છે ફંચર મળવાથી માણસ પડે કે દોષિત કાણુ ?

૧૧ વિશેષ અમારૂં સરલપણું જુઓ. બીજા તેમના આપાજીને બોલાવી તેમણે પોતાનો કાફલો જુદો પાડ્યો જોપાળો બેમે, ગાંધી, નાથો, શંકરતેલી, તે પક્ષમાં ગયા, ને સીવાતેલીને તથા છ આંગળીયાને ઇલાંની વાતચિત લેવા આ બાજુ રાખ્યા. ખેર હવે જ્યાં જેમ આલતું હતું તેમ આલ્યા કરતું હતું તેમાં ભાદરવા સુદિ ત્રીજની રાત્રિયે જોપાળીયો જોડીયો મમા ચચ્યાની ગાળો દેતા આ ઉપાશ્રય ઉપર ચડ્યા ગાળોનો વરસાદ વરસાવ્યો તેની બેન નીચે છતાં તેનો છોકરો બે ફાગ વચન બોલ્યો ને જોપાળો બોલ્યો હેઠે તેની તેની બેહેન બોલી, સીપાછને લાંબને તથા આખી દેહેરાદલીને મારવા આ લોકોને આવેલ પણ આ લોકો પડિકમણામાં હતા તેથી અને મેં કહ્યું કે કાંઈ બોલશે નહિ શાંતિથી પડિકમણું કરો, આમ દહેવાથી બિચારા લાંત ચયા ત્યારે પેલા એલફેલ બોલીને ગમા, અને પાછાં ઉપર ચડ્યા તેથી અને

ધાસ્તી લાગી કે હવે વાણિયા કબજામાં નહિ રહે એમ ધારી તે ગાળો દહને ગયા પછી તુરત દાદરો દેવરાવી તાળુ દેવરાવ્યું જે તાળું ન દેવરાવ્યું હત તો મામલો ગંભીર હતો. કોઇના ખુન થાત ને સંવત્સરી રખડત માણસની હદમાં શાંતિ રહે આ સમય શાંતિ રહે તેવો નોહોતો, છતાં પણ અમોયે તાળું દેવરાવી શાંતિ રખાવી. શ્રાવણ શંકરરાત્રીમાં હવે તમે વિચાર કરો કે માહારે તડા પડાવવા હોય તો ને તોફાન કરાવવું હોય તો દાદરે તાળું શું કામે દેવરાવું માટે તમો વિચાર કરજો આ કરમ માત્ર તે પાપી જીવોનાજ છે ને તેમણેજ તડા પડાવ્યા છે અને અમારે માથે તડા પડાવવાનું કલંક નાખ્યું છે કારણકે પોતાનું પાપ કોઇ બીજા પાસે પ્રગટ કરે નહિ તેથીજ પોતાનું પાપ ઢાંકવા વાણિયા વાણિયાણીયો, સત્તા સત્તા થઇ તમારે મોઢે અમારી ખોટી નિંદા કરી ગયા છે, ઘણી ઇસ્ટ્રી લાંબી છે, ૩૫૩ મળો ને એહવા અસત્યવાદિયોનો વિશ્વાસ આજ પછી કરીને તેનું એક વચન પણ સત્ય માનશો નહિ, અમોયે ના પાડયા છતાં ને ના કહ્યા છતાં પણ ખેમા ગાંધીને જોપાળાયે મુખી થઇ આ કરમ કર્યું છે, દેહેરાદૂળી તો વૈરી હતીજ પણ આગળ ઉપર લખેલા કારણોને લઇને આ બે આશામી, ને બીજા તેના પછાડી ચાર આશામી મળવાથી દેહેરાદૂળીવાળાને જોર વધ્યું ને કુસંપ કરી આખી હંદગી માટે મેથનું ટીકું લીધું ખેર આખા ગામમાં અદારે વર્ણનો તિરસ્કાર તે લોકોને છે, આ લોકોને નથી કારણકે જે વિપરીત કરે તેનેજ ધિક્કાર હોય બીજાને નહિ ૩૫૩ એકવાર આવો પછી તેના જોપાળાની માહિતગારી બરાબર તમોને થશે અને અમારા બાબત પણ આખા ગામને પુછી જોજો ખબર પડશે.

૧૨ ભાગ્યશાસ્ત્રીયોની જૈનધર્મ ઉપર શ્રદ્ધાનો દેખાવ, દેહેરાસરજીને

તોડવાનો પ્રયત્ન, ચિંતામણિની અગાશી તોડી, ધર્મની મર્યાદા તોડી, વીતરાગની આજ્ઞા તોડી, ધરો ખાવાની બંધી કરાવી હતી તે તોડી સાચુની બંધી હતી તે તોડી, સિદ્ધગિરિદાસની વર્ષગાંઠની બંધી કરાવી હતી તે તોડી, ગદ્ય સાલમાં, વૈશાક વદિ ૬ ની, ફેટલીક બંધીયો અમે કરાવી હતી ને ફેટલીક બાજયે, તેપણ તોડી નાખેલ છે, ધાંચીની ધાણીયો બંધ કરાવવાનું હતું તે તોડેલ છે, વળી આ લોકો કેવળ અનાચારિયો કે જેને નૌકારશીનું પણ પચ્યખાણું નહિ, ને સાંજે વિહાર પણ નહિ એવાઓ કે જે સામાન્ય મંસારી માણસોની પંક્તિમાં પણ ન આવે, તેવાઓ બ્રહ્મચાર્યો કે જે કંચન કામિનીના રાગીયો તેમના રાગી છે, અને કંચન કામિનીના ત્યાગીયો, માહાત્માઓ છે, તેના ત્યાગી છે, આ લોકોને જોગી જતી ભાંડ ગોરજ શ્રીપુજ વિગેરેમાંથી ગમે તે વ્યક્તિ હોય, પણ આડંબરી માન આપનાર બાઇડી છોકરા પૈસા વિદ્યા આપનાર હોય, દોરા ધામા મંતર તંતર મારણુ ઉચ્ચાટન કરનારા હોય, તેજ ગમેછે, તેનેજ માને પૂજે છે, જોકે ઉપરોક્ત વ્યક્તિયો તદ્દન ધૂર્ત ઢેંગીયોજ હોય છે, અને તેમનાથી આ લોકોને કાંઈપણ સ્વાર્થ સરતો નથી, પણ સામાનો આડંબર દેખી બાપજી કહી રોટલાપાણિ લુગડાલત્તા પૈસાટકા આપી, મિથ્યાત્વીની પુષ્ટિ કરી, પાપની પુષ્ટિ કરે છે, અને સારા સુપાત્ર કંચનકામિનીના ત્યાગી નિરિપૃહિ, તેને નિંદે છે બંડે છે કલંક ચડાવે છે કહો પછી બાકી શું રહ્યું, ઉપરલી વસ્તુ આપે છે, ત્યાં પછી રોટલાપાણિ આપવાનું બિચારાને સોનજ ક્યાંથી હોય ? આ લોકો પરમાત્માના વચનોના ઉત્થાપકો થઈ, પુસ્તકોને પણ ઉત્થાપે છે, પુસ્તકોમાં ઉપદેશ નિમિત્તે શાસ્ત્રકાર માહારાજો હે મૂઠ હે મૂર્ખ અજ્ઞાનિજડ અંધ નરપશુ વિગેરે અને આવા જીવો, પાપી કર્મચંડાળ દુષ્ટ દૂષ્ટ નિકૃષ્ટ પાપિષ્ઠ અધમ

અધમાઅધમ વિશ્વાસઘાતી પ્રધંચી કપટી માયાની અસત્યવાદિ કૃતધન ભારેકમીં પુદ્ગલાનંદિ ભવાંભનંદિ કહેવાય છે, આવુ ધણા જૈનપુસ્તકોમાં પાખીજીવેને બોધ કરવા માટે તેમજ અન્યદર્શનીયોના પુસ્તકોને વિષે પણ લખેલ મેળુદ છે, તે આ જીવેને ગમતુ નથી, વ્યાખ્યાનમાં પુસ્તકોમાં હોય તે વાંચવું પડે, તેમાં એ ઉપરોક્ત શબ્દો આવવાથી વાણિયા વાણિયાણીઓ, પોતાના ઉપર લાઘજી કુલા બાળીમેસે, કહો હવે આવા જીવેનું કલ્યાણ આ દુનિયામાં કેણુ કરી શકે, ખસ કોઇજ નહિ, ત્યારે જેને ગરજ હોય તે બધાને ગમતુ બોલે પણ અમારા જેવા નિરપુદ્ધિથી, અનંતસંસારી થવા શાસ્ત્રના વચનોનું ઉદ્ધંધન કરી શકાય નહિ, માટે જેવું હોય તેવું કહેવાથી અમારા ઉપર જવાબા ઉડે, અને પછી ઠેકાણે ઠેકાણે તમારે મોઢે જૂઠું જેમ ભસવામાં તેણે બાહાદુરી કરી તેની રીતે સધળી જગ્યાએ બાહાદુરી કરે, પણ અંતે સત્યનોજ જય થાય. પૂજા પ્રભાવના તપજપ અમો કરાવીયે, તે કાંઈપણ આ લોકોને રૂચે નહિ, તો તેના નશીબ, તેમાં અમો શું કરીયે, ઘૂવડને સૂર્ય ન રૂચે, કાગડાને દ્રાક્ષ નરૂચે, હુકરને દુધપાક નરૂચે તો તે ત્રણેનો કમનશીબ, તેમજ ભગવાનના વચન આ લોકોને ન રૂચે તો તેના નશીબ, તેમાં અમો શું કરીયે, પરમાર્થ હોય તો અમો પડ્યા રહીયે, એમાં કાંઈ અમોને દોષ પત્તિ નથી, વૈરભાવ કરી ઇર્ષ્યા કરનાર કરે તો તેથી તેમનો ડર ફાટ્યા માણુસોને રાખવો નકામોજ છે, એહવા દેવગ્રુર ધર્મના વૈરીયોને અમારાથી હા બાઈ હા, એ થઈ શકેજ નહિ, વીતરાગના વચનોને તે લોકો ધિક્કારી કાઢે, તેની રીતે અમારાથી બની શકેજ નહિ, અમોયે વારંવાર વ્યાખ્યાનમાં કહયું કે, પર્યુષણમાં પ્રતિકૂળજ્ઞમાં સૂત્રાતું ધી બોલોછો, અને તે કેસર સુખડમાં વાપરો છો, તો તેમ થઈ શકે નહિ, સૂત્રાતું ધી જ્ઞાનખાતાયાં

જવુ જોઈયે છતાં પણ હજુ સુધી કેસર સુખડમાંજ નાખી પરમાત્માનુ પૂજન કરે છે, ને જ્ઞાન દ્રવ્ય કેસર સુખડમાં વાપરી હુમેછે, અરેરે હાલમાંતો કેમરથી પૂજ કરવી ત્યાગ કરી સુખડથી પૂજ કરવી શરૂ કરીછે, કહો હવે આવા જડભરતોને કાણ સમજવનાર છે, વ્યાખ્યાનમાં અમોએ વારંવાર કહ્યું કે તમો સાધુ નહોય ત્યારે ગોરજીને લાવોછો અને પચાસ સાઠ કે સો રૂ. આપવા તેને ફક્ત પરુષણ માટે બંધાએછો અને કલ્પસૂત્રના પૂજન કરેલા રૂ. તમો ગોરજીને આપોછો તે લોકો સ્ત્રિઓમાં ગાદીધોડામાં કંઠમૂળ વિગેરેના ભક્ષણ કરવામાં ને ખાવાપીવામાંજ શોખમાં ડહાડી દેછે તેના પાપના ભાગીદાર તે તથા તમો થાઓછો તમો ખુડોછો ને તેને ખુડાડોછો માટે ગાનના પૈસા ગોરજીને ખવરાવવા બંધ કરો સાધુ નહોય તો તમો શ્રાવક વ્રત પચ્ચખાણુ કરી આઠ દિવસ ગુજરાતી ચોપડી વાંચી કલ્પસૂત્ર વાંચી ચલાવી દ્યો છતાં નમાનો ને ગોરજીને લાવો તો તમારા કર્મ તમે જાણો, પણ જ્ઞાન ખાતાના રૂ. તમો ગોરજીને ખવરાવી તમો હુમે નહિ છતાં પણ માનતા નથી ને ગદ્દાનુ પુંછ પકડ્યુ તે સુકતા નથી વારંવાર સાચુ કહેવાથી પોતાના પાપકર્મો ઢાંકી અને અમારા પગ માથાં કાનરે છે જે વધારે પૈસા ગોરજીને આપવા ઠરાવ્યા હોય અને પોથીપૂજનના ઓછા ઉપજ્યા હોય તો પંચમાંથી કે જ્ઞાનની ઉપજમાંથી ખુટતા આપે છે શિવાય બરોબર હોય તોપણ જ્ઞાન ખાતાનાજ આપે છે હજી સુધી પણ તેમનો તેજ રિવાજ સાધુના અમાવે ચાલ્યા કરે છે.

(૧૩) ઇંહાંના જૈન નામધારી વાણિયાઓનું મિથ્યાતીપણુ જુઓ-સમવ્યસન નિષેધ નામની યુક મેં છપાવી છે, તેમાં શાસ્ત્રધારે લખ્યુ છેકે કૃષ્ણ માહારાજ ત્રીજી નરકે મયા આ વચન સત્ય છે

છતાં ઈહાંના માહામિથ્યાત્વી વાણિયા વાણિયાણીયો કે જે અમારા નિષ્કારણ વૈરીયો છે તેઓ જાણે પાંડિતોને પાંડિતાણીયો હોય નહિ શું તેવીજ રીતે વૈષ્ણવ ભોક્ષાને ઉશ્કેર્યા કે આ સાધુએ આવીરીતે ચોપડી છપાવી છે તે છપાવાય નહિ ભગવાનને નરકે ગયા કહેવાય નહિ વિગેરે કહીને અમારી નિંદા કરાવવા માંડી તેથી અમેાએ વૈષ્ણવોને કહ્યું કે રાજદરબાર અગર ગમે તે ઠેકાણે સભા કરો તમારા પાંડિતો પુરાણીયો માહારાજ ગોરો વિગેરેને બોલાવો અમેા જવાબ દેવા તૈયાર છીએ આવી રીતે કહ્યા છતાં પણ પાપી જૈનનામધારી વાણિયાઓ પાછા હડયા નહિ અને રાજદરબાર સુધી પણ વાત પોંહેંયાડીને ત્યાં જઈને અમારી નિંદા કરી ને કરવી શરૂ રાખી પણ અમેા એહવા શિયાળીયાઓથી ડરીએ તેમ નોહોતા છેવટે હાલમાં થોડા દિવસ પહેલાં વિષ્ણુના માહારાજ આવવાથી બે દિવસ સુધી તેમના ભેગા થવા માટે ચારચાર વાર વિષ્ણુ ભોક્ષા સાથે કહેવરાવી તેના ભેગા થઈ ખુશાસો કરી આવ્યા છીએ તેથી તે ભોક્ષા ચૂપ થઈ ગયા છે આતો ઠીક છે કે અમેા બજેલા છીએ ને દેવગુરૂની કૃપાથી વાર્દાવવાદમાં સત્યવચનોથી તેમના શાસ્ત્રને આધારે ને આપણા શાસ્ત્રના આધારે જીતીએ છીએ પણ કદાચ ન બણ્યા હોઈએ તો લુણાવાડાના જૈનનામ ધારણ કરનારા મિથ્યાત્વી વાણિયાઓ અમારી લાજ લે કે નહિ તે તમે પોતેજ વિચાર કરી લેજો એક પોતાનો જૈન બાપ છોડી તેના વચનો છોડી બીજા બાપરૂપ મિથ્યાત્વીની પ્રુષ્ઠિ કરી મિથ્યાત્વનું સેવન કરતું ને જૈનનું નામ વગોવવું તેના કરતા કંઠી બાંધી વિષ્ણુ થઈ જવું શું બોટું મારા તો વૈષ્ણવો કે જેમણે બોટો કે ખરો જે માર્ગ પકડ્યો તે પકડ્યો. મર્યે છુટે પણ પોતાના ધર્મને છોડે નહિ ને પોતાના માહારાજને અને પોતાની ટેકને કદાપિકાલે છોડેજ નહિ પણ આ

જેન વાણિયા જ્યાં ત્યાં ડાચા ધાલી પોતાની જાતેજ વીતરાગનો ધર્મ
 હુબાવે તેના જેવા કમનસીબી બીજા કયા માણસો કહેવાય કે જે
 માને મુઠી મીંદડીને (બીલાડીને) ધાવવા જાય. અરેરે આ મિથ્યા-
 ત્વીયોનું વર્ણન કેટલું કરું, તમે ઈહાં આવો ને જુઓ, તથા સાં-
 જળો અને ડાહ્યા માણસોને યુછો પછી ઈહાંના વાણિયાઓના વચનો
 ઉપર વિશ્વાસ કરો એટલે બસ.

વળી મુખ્ય રીતે તડા પડાવનાર ખેમો ગાંધી ને ગોપાળીયો આ
 બેજ છે કારણકે તેઓ ચિંતામણિના તરફના છતાં સામાપક્ષમાં ગયા
 અને વૈરીયોને ચડાવ્યા તેથી વૈરીયો તો ચાલીશની સાક્ષના વૈરભાવ
 માંડી બેઠા હતા ને તેમાં આ બાબુના ઉપરોક્ત બે જણા મળ્યા. શ.
 બંધા ખાતાના બે જણાના કુલા તળે અવારનવાર જુદા જુદા ખા-
 તાના છે તેમજ દેહેરા ઉપાશ્રય ચોપડા દસ્તાવેજો બધુરે આ બે
 જણાના કમળમાં છે તેથી તે બે જણા વૈરીયોના પક્ષમાં જવાથી
 પેલા દુસ્મનોના દેહેરાદગીના લોકો ફાટીને શરાડે જાય ને તડો પાડે તેમાં
 નવાઇ નથી. આ બે જણા મધ્યસ્થ રહ્યા હતા તો આ પરિણામ ન
 આવત પણ તે બે જણાનેજ તડા પાડવાના હતા તેથી પોતાના સાથે
 આ બાબુના ચાર ને પોતાની સાથે બેગવી દેહેરાદગીવાળાને મળી
 જઇ બીજાને લાવી તડા પડાવી દુનિયામાં જસતો ડોકો આ બે
 જણાએ દીધો છે. ગોપાળીયાનો છોકરો દગીયા વચ્ચે ઉભો રહી ખેમા
 ગાંધીને કહેતો હતો કે આપણે બે જણા પેલી તરફ ગયા તેથીજ તે
 લોકોનું જોર આદ્યું છે નહિ તો તેમનાથી કાંઇ બનત નહિ આ
 વાત દગીયાના લોકોએ સાક્ષાત સાંભળી છે તેથી તેના મોઢાથીજ
 સિદ્ધ થાય છે કે કુસંપનું કાળું કામ કરનારા તે જણાજ છે અને
 અમારી નિંદા ખોટીજ કરે છે. ખેર અમે વધારે શું કહીએ આ મા-

મના જૈનનામધારી પંદર આની વાણિયા વાણિયાણીયો કે જેઓ પતિતનાજ પ્રેમીયો અને પતિતનીજ પૂજા કરનારાઓ છે તે ભગવાનને ગણધરોને આચર્યોને મુનિયોને અને પુસ્તકોને ઉત્થાપનારા છે તેઓને ગોરજીયો જે માર્ગમાં દોરે તે માર્ગમાં દોરાય અને અરસપરસ બંનેને જ્ઞાન નહિ હોવાથી અંધાઅંધ પલાય એ સૂત્રને માન આપનારા છે. ગોંજીયોયે તપમાં જપમાં પૂજામાં પ્રભાવનામાં પડિકમણામાં નૌકારવાળીમાં ગરજી ગણવામાં પ્રાયશ્ચિતમાં સુતક વિચારમાં અને એવા બધા કામોમાં અગડઅગડ ઠોકી બેસાડ્યું છે તેજ સાચુ માની અત્યારે અમે વીતરામ કથિત અને ગણધનાદિક પ્રચિત પુસ્તકોની શાખ પાઠ ગાથા શ્લોકો વિગેરે બતાવીએ છીએ ત્યારે કહે છે કે આગળના ખોટા હતા ને હાલના સામા થયા, આગળતો કાંઈ આવુ નોહોતુ, હાલમાં નવા સાધુને નવા પુસ્તકો થયા, ને પીળા કપડાએ હવે થયા. આગળતો ધોળાયાજ હતા ને આવુ આવુ પાપની વૃદ્ધિ કરવાપણુ, આંખો મીંચીને બોલ્યા કરેછે, ઇંહાં ગોરજીયોને શ્રીયુજો રહેલા તેમના પૂજનથી સંવેગી ઉપર આસ્તા નથી અમોયે કહ્યું કે ધોળા કપડા આગળ હતા, પણ તે ધોળા કપડાવાળા કંચન કામિનીના ત્યાગી આચાર વિચારવાળા માહાત્માઓ માહાસંવેગી હતા પણ હાલમાં ધોળા કપડાવાળાને જેમ તમે માનોછો ને તે બ્રહ્માચારીયો છે, તેવા બ્રહ્માચારીયો નોહોતા, પણ પરમપવિત્ર સંવેગી હતા હવે સંવેગીયોમાં પણ પુન્યશાળીને લાગ્યો, બીજને લાગ્યો નહિ તેમને પણ નિંદવામાં બંડવામાં ગાળો દેવામાં આપકલંક ચડાવવામાં આ શ્લોકોયે બાકી રાખી નથી તેઓ ઉપાશ્રયમાં હોય ને વૈરીયો તાળા દેવા ઉપાશ્રયે આવે લાકડીયો લઈ મારવા આવે પણ શુરમાહારાજનાર ળીયો તે શ્લોકોને પાછા હડાવે, અમારે એક વસ્તુ ઉપર કરતા ન્યુન રહી છેકે અમેને

હજી લાકડી લઈ મારવા નથી આગ્યા, શિવાય ઉત્તરએ તાળા દેવાના
 પણ વિચાર ઉપર પુન્યશાળીયો આવી ગયેલા આ વર્ષમાં હતા શિવાય
 અધુ તે લોકો કરી ચૂક્યા છે, બીજા દેવવિજયને કનકવિજય આવી
 ગયા તેપણુ તોળા પોકારીને ગયા છે હવે આ જાંદગીમાં આવનાર
 નથી આ શિવાય રેંછપાઈંછયા પીળા પડેરનાર આવી ગયા છે તેને
 માન્યા નથી, કહો હવે સંવેગી સાધુ આવે કાણુ અને આવેનો માને
 કાણુ, કારણુકે બ્રહ્માચારીનેજ તે લોકો પરમદેવને પરમગુરુ માનેછે,
 હાલમાં તેણે એક આપજી નવાકરી જેને બોલાવી તકા પાડ્યા છે,
 તે તેમના આપજીને તમામ મુનિ માહારાજઓ ઓળખે છે, તે અમેને
 પણ ઓળખેછે એવી ઇંહાંના લોકોની ઇચ્છા છે, શિવાય દુઃખ અને
 અપવાદને સહન કરીને પણ પરમાર્થના કામ માટે ઇંહાં રહેવામાં
 અમેને કોઈપણ પ્રકારની હરકત નથી માટે દુઃખનોતી છાતી ઉપર
 પગમુરી રહેવામાં સારમાનીયે જીવે, વળી આ પુન્યશાળીયોના પુન્યકર્મની
 યાદિ આપુજી, જુઓ તેમના વચનામૃત જેવું નામ લેતાપણુ ધણજ
 પાપકર્મ નાશ પામે એકવા મુગયંદજી માહારાજ તથા ગુનામવિજયજી
 માહારાજની મૂર્તિયો મેં ઇંહાં કરાવી છે તે એવા ઇરાદાથી કે આ
 ગામમાં તેમનો પરમ ઉપકાર હોવાથી તે માહાતમાનુ નામ રહે અને
 મને ગુરુમાહારાજની ભાક્તો લાભ મળે એ પવિત્ર માહારાજઓની
 મૂર્તિયોને ઇંહાંના ભારેકમી વાણિયા વાણિયાણિયો બોલે છે તે
 બોલ્યા હતા કે પથરાતા પુતળા ક્યારે પધરાવવાના છે, કહો ભાઈ
 હવે કાંઈ બાકી રહી છેકે હોયતો કહીદેજો અરેરે ઇંહાંના જૈન
 વાણિયાઓનો રૂ. પંદરઆની ભાગતો ચોખ્ખો અનાચારિયો બ્રહ્મા-
 રિયો પતિતોતેજી માનવા પૂજવા વાળો છે ને એકબાનીમાં પણ અમુક

અમુકજ આડીના નરોત્ત કુંજરૌવા મતલબકે જૈન ધર્મના નામધારી
 પણજ છે ને તે મૂર્તિયો પધરાવવાજ અમો રહ્યા છીયે પધરાવવાનો
 વિચાર હતો તેમાં તે લોકોયે કુસંપ ઉભોકર્યો માટે તે લોકોયે પોતાનું
 પાપ છીપાવવા માટેજ તડો પાડવાનું કલંક અમારે માથે નાખ્યું છે શિવાય
 તકરાર અમારી કે, દેહેરાસરજીની કે, ઉપાશ્રયની નહોતી, પણ તે
 લોકોયે શ. ઉડાવી ખાધા, ને આ લોકોયે જાણ્યું તેથી આ લોકોયે
 ઉપાશ્રય માટે સો શ. માગ્યા, તેજ કારણ માટે તે લોકોયે બીજા
 એના બાપજીને બોલાવી, ચિંતામણિના બે મુખી શેઠીયાને આગળ
 કરી, દેહેરાસર ઉપાશ્રય પંચના ચોપડા સ્વામીવત્સલ વિગેરેના તમામ
 શ. તેમના કબજામાં હોવાથી, તડા પાડી નેવું માણસને વગર ગુન્હે
 છોડી દઇ, ઝટપટ નાતો ખાઇ લઇ, તડા પાડી બેસી, શાહ થયા
 અમારા માથા ઉપર તથા આ લોકો ઉપર જૂઠો આરોપ મુકી તમારા
 પાસે ખોટા તડાકા મારી, પોતાનું પાપ છુપાવેલ છે, પણ તેમનું પાપ
 છુપું નહિ રહેતાં દુનિયાની નજરમાં પ્રગટપણે આવી ગયું છે.
 ખેર, તેના કર્મ તે જાણે અમારે શું? અમારે તો સદા ક્ષમાજ છે.
 આટલું લખવાનું કારણ પણ એજ કે, તમેયે બાઇચંદ વકીલ તથા
 ધરમચંદ તળશીને કહેલું તેથી અમોને વિચાર થયો કે, શંકરલાલ
 જેવા ધર્મિષ્ઠ અને સંજ્ઞન માણસને આ દુર્ગંધ લોકો પ્રપંચ
 કરી જૂઠું સમજાવી પોતે પાપમાં પડેલા છતાં, સામાને હવે ફરીથી
 પાપમાં ન નાંખે ને તમો ફરીથી તેના વચન ઉપર વિશ્વાસ ન કરો,
 તેથીજ લખેલ છે. ત્રેવીશ વર્ષ દિક્ષા પર્યાયમાં અમો દિક્ષિત
 માળવા મારવાડ ગુજરાત કાઠીયાવાડ વિગેરેમાં ર્યા, પણ અમેયે
 આ કુલુવાડાવાળાના જેવા કપટી પ્રપંચી વિશ્વાસઘાતી અસત્યવાદી

લોકો ક્યાંક અમોયે જોયા નથી, ભવિષ્યમાં જાનિ જાણે, અમોયે
 તો વદન સસજ લખેલ છે, ઉપર ઉપરનું લખેલ છે, વિગતવાર તો
 રૂબરૂ મળો ત્યારે કહેવાય. તમારે તેમને આ લખાણ વંચાવવું હોય
 તો સુખેથી વંચાવજો, પરમેશ્વર પરમવ ને પાપનો ડર તે લોકોને હશે
 તો પોતાની ભુલ સુધારી પાપકર્મથી પાછા ફરશે, તો પણ અમારા
 અમારા આત્માને તો લાભજ છે અને નિંદા કરશે તોપણ પાપમેલ
 ધોશે, તેથી પણ લાભજ છે, અમારા મનમાં કોઈ ઉપર વેર
 ઝેર નથી, પણ રાત્ર દિવસ એવાજ વિચાર આવ્યા કરે છે,
 અમોયે કેટલાક ગામોના કુસપો કે જેને મોટા મહાત્માયે નથી તોડ્યા,
 તે અમોયે દેવગુરૂની કૃપાથી તોડેલા છે અને આ લોકોયે મારાજ
 વખતમાં તડા પાડ્યાં તેજ મનમાં આવી જાય છે. વળી અમોયે
 ખેમા ગાંધી તથા દસીયા ગુલામચંદને કચું કે, ભાષયો શું કામે કુસંપ
 કરો છો, શું કામે તમારા આપણને લાવો છો, હું ઈડાં રડેરાનો
 નથી, મૂર્તિયો શ્રાવણ માસમાં પંધરાવી ચાલ્યો જઈશ, તમારે મને
 માનવો હોયતો માનજો નહિતો થયું, પણ ચાર માસ માટે તમે
 આ કર્મ શું કામે કરી જીંદગીનું તોફાન ઉમુ કરો છો, માટે રહેવા દો
 હજી ચોમાસું ખેસવાની વાર છે, તમારા આપણને રજા આપો ને
 ખગાડો કરી સંઘતી તોડફેડ ન કરો આમ કહ્યા છતાં પણ માન્યું
 નહિ, ને પોતાને તડા પાડવા હતા તે પાડ્યાં, તેજ અમારા મનમાં
 જાડજ ખટકે છે. ખેમા ગાંધી ને તેના છોકરા છાતી ઠોડી ખોલે છે કે,
 હા હા અમો તો સર્વથા બ્રહ્માચારીનેજ માનશું તોં ભલે ઢેકને માને
 તેમાં માહારે શું, ખેમા ગાંધીને વસ્તારતો અહંકાર, ને ગોપાળીયાને
 પૈસાનો અહંકાર, માન મોટાજ ને શેડાણનો અહંકાર તેથી ખરી રીત

સંઘમાં તડા પાડનાર મુખી આ બે જણા, તેથી તે ૨ જણ સહી કરી એના બાપજીને બોલાવનારાઓ અને આગળ ઉપર જેનાં નામ લખવામાં આવેલા છે તેઓ અને આખી દહેરાદાળી તો ચિંતામણિનું દહેરાસરજી થયું ત્યારથી વૈરી છે, તે હજી પણ આ વખતે તેને સહાય કરનારા બે મુખી, ને ચાર આ તરફના બીજા, છ કુલ થયા, તેના જોરથી દહેરાદાળીવળા મરદ થઈ, તડ પાડવાનો ડંકો દેવા શક્તિમાન થયા છે. ગાંધી ગલાબચંદ દલસુખ આ લોકોના છળકપટ વારંવાર પકડે તેથી તેના ઉપર વૈરભાવથી તેનું ખોટું નામ આપે છે, અમે તો કહીએ છીએ એક વાર આવો, ઇલાંની ઈસ્ત્રી સાંભળો, એટલે સત્ય અસત્યની ખબર પડે. આ લખાણની નકલ અમેયે અક્ષરે અક્ષર અમારા પાસે રાખી છે, ખુશીથી જેને વંચાવવું હોય તેને વંચાવજો, ને યોગ્ય લાભે તો, એવા જુદાબોલા દુર્જનોને દપકો આપજો કે ફરીથી બીજાના પાસે કપટચુકત બોલે નહિ, હજી લપ ચપ કરશે તો છાપામાં પણ અમે લખાણ દબ દેશું, અમેને બધા ઝોળામે છે, વાંચવું બહુવું મુકીને આ લખાણ લખવાનું કારણ એજ છે કે, તમારા જેવા વિશ્વાસી સજ્જન જીવો, વિશ્વાસુધાતી એવા દુર્જનોની વચનબળમાં હા બા હા ન કરે, ને તેઓના પેટે પાપકર્મના ભાગીદાર ન બને, આશિવાય બીજી કારણ નથી. માહરા ગુરૂ માહરાજે, કાળધર્મ પામતી વખતે, માહારા પાસેથી કોઈ પણ બાબતનું વચન લીધાથી માહારે, નિંદા વિકથા કલંક આળ ગાળો સહન કરીને, અને કષ્ટ વેદીને પણ ખાસ ગુરૂ મહારાજ ના વચનથી ઇલાં રહેવું પડ્યું છે, પરમાત્માના અધિષ્ઠા યદજની સહાય હશે, તો સાફ થશે, એજ સહી દા. મણિવિજય, સર્વત ૧૯૮૯ ના માહા શુદ્ધિ ૯ ને શુક્રવાર.

જાહેર ખખર.

લુણાવાડાના રેહેવાસી સમગ્ર લોકોને હું નીચે સડી કરનાર જાહેર કંઈ છું કે જૈન દેમને વિષે શ્રાવક નામધારી ફેટલાક ધરના લોકોએ ધણા વખતથી પોનાની નાતમાં સંપ ચાલતો હતો તેને તોડવા માટે એક સાધુ છતાં બીજાને બોલાવી તડો પાડી નાતમાં કુસંપ ઉભો કરી અસત્યવાદિ યજ્ઞ છડાંના લોકોમાં અને અકારગામ પ્રગટ કર્યું કે મણિવિજયે તડો પડાવ્યાં. આવી રીતે જ મનમાં અને જીભમાં આવે તેમ અસત્ય પ્રજાપો કર્યા. અમેએ ક્ષમા રાખી. નિર્દોષી છતાં આ બાબત કાંઈ લક્ષ આપ્યું નહિ હેવટે અમદાવાદના રહીશ રા. રા. લલ્લુભાઈ મનોરદાસના ચીરંજીવી બાઈ શંકરલાલના મોઢે પણ તડો પાડનારા લોકોએ અમારા બાબત પેટ પૂર્ણ જણાવ્યું કે તડાં મણિવિજયે પડાવ્યાં છે તેથી શંકરલાલ માણસ બહુજ ડાહ્યા હોવાથી આ ગામના રહીશ શા ધરમચંદ તલશી તથા બાઈચંદ વઘીલના મોઢે તડાં પાડવા બાબત વાત કરી. તે વાત મને મળવાથી મેં અમદાવાદ શંકરલાલ ઉપર વિગતવાર લખાણ કર્યું અને તેના અંદર દ્રષ્ટાત દલીલ દાખલા સાથે દર્શાવ્યું કે તડો મણિવિજયે પાડ્યાં નથી, પણ તે ચાલીશ ધરવાળાએજ દશ વર્ષથી તડો પાડવાનો છરાદો હતો, તે આજે પરિપૂર્ણ કર્યો છે વિગેરે લખાણ કર્યું, તેની નકલ અમારા પાસે છે. જેને જોવી હોય તે આવો અને જુઓ. હવે તેની નકલ અમદાવાદથી ઇંહાંના લોકો લાગ્યા અને જેમ તેમ નિંદા જૂની જૂની કરી બોલવા લાગ્યા કે ફરીયાદિ ફેજાદારી કરીશું વિગેરે. તો આ જાહેરખખરથી તે

તડો પાડનારા ચાલીશ ધરવાલાને હું જાહેર કરું છું કે આજથી પંદર વીશ દિવસ પછી ઇંહાંથી માહરે વિહાર કરી રતલામ તરફ જવું છે મહારા ગયા પછી તે લોકો બોલશે કે ભય પામી સાધુ નાશી ગયો હવે ફરીયાદી ફોજદારી કેના ઉપર કરીયે સત્યવાદિ હતો તો રહ્યો કેમ નહિ વિગેરે બોલવાથી તેમનું કાંઈ પણ વળવાનું નથી. એક માળાપના ફરજનોને ફરીયાદિ ફોજદારી કરવીજ જોઈયે બીજાને માટે કાંઈ કેહેવાનું છેજ નહિ માટે અમે તેને જલ્દીથી ફરીયાદિ ફોજદારી કરવાની જાગૃતિ આપીયે છીયે, અમે જવાબ દેવા તૈયાર છીયે કદાચ પ્રપંચથી તે લોકો બોલશે કે જૈનના સાધુ ઉપર ફરીયાદિ ફોજદારી કરવી ઠીક નહિ તો આ તેમનો પ્રપંચ તમામ નિરર્થક છે, કારણકે તે તડો પાડનારા જે મને જૈન સાધુ માનતા હોય તો કદાપિ કાલે પોતે તડો પાડ્યા છતાં માહરે માયે તડો પાડવાનું જૂઠું કલંક નાખેજ નહિ કારણ કે મને તો તે લોકો પોતાનો વેરી ગણે છે, માટે મિથ્યા પ્રપંચ છોડી દઈ જે સત્યવાદિ તે લોકો હોય તો ઉપરોક્ત લખેલ દિવસો સુધીમાં ફરીયાદિ ફોજદારી કરવા અમારા ઉપર ચુકે નહિ છતાં ચૂકશે તો તદ્દન અસત્યવાદિ તે લોકો છે, તેમ સિદ્ધ થશે અને તેમના મિથ્યા અસત્ય અને પ્રપંચી બકનાદની બીલકુલ ગણતરી કરવામાં આવશે નહિ.

તા. ૧૫-૪-૨૩ સહી ડા. જૈનસાધુ મણિવિજય.

તાજ કલમ-આ જાહેરખબર અમેાયે અમારા હાથથી લખી બજારમાં ચોડાવી હતી પછી તે લોકોયે ઉખેડી લેવાથી સો નફલ છપાવી હતી પણ કાર્ય પ્રસંગે અમે ઇંહાંના અમલદારો સાહેબો રા. રા. શ્રી કાલીદાસભાઈ તથા રા. રા. જાની અંમલાલભાઈ પાસે

ગયા હતા ત્યાં પ્રસંગોપાત વાત નીકળવાથી તે બન્ને બાગ્યશાળી જીવેયે મને કહ્યું કે તમેને આ ગામ ઓળખે છે તમે ઈંદાં ઘણા વખતથી આવો છો, માટે એ વિશ્વ લોકોના ઉપર એકવાર ક્ષમા રાખો, એમ મને કહેવાથી મેં ગામમાં વહેંચી નહોતી ને ક્ષમા રાખી તોપણ વિશ્વ લોકોયે તે છપાવી સો ઓપડીયોમાં દાખલ કરી તેમજ મહારે પણ દાખલ કરવાની જરૂરીયાત પડી છે.

૧. તાજ કલમ—આ કાગળમાં તેના બાપજીને લાવ્યા, વિગેરે લખેલ છે, તો તે ઋદ્ધિવિજયજીના શિષ્ય દર્શનવિજય છે, એટલે તેનેજ તડા પાડનારા લોકો તેડી લાવી તડા પાડવા પુણ્યશાળી બન્યા છે.

૨. પૂજ્યપાદ શ્રીમાન્ સૂરીશ્વરજી મહારાજશ્રી, ૧૦૦૮ સિદ્ધિ-વિજયજી મહારાજ કે જેઓ એ ઉપરોક્ત વ્યક્તિના દાદાગુરુજી થાય છે, તેમણે તેને ગરુડ બાહાર કરેલ છે અને મુળચંદ્રજી મહારાજ આત્મારામજી મહારાજ વૃદ્ધિચંદ્રજી મહારાજ નીતિવિજયજી મહારાજ ખાન્તિવિજયજી મહારાજ તેમજ સાગરાનંદસૂરીશ્વરજી મહારાજદિકના મુનિમંડલથી દર્શનવિજય બહાર છે, મતલબ કે ઉપરોક્ત મહાત્માઓના ત્રણસો સાઠત્રણસો મુનિમંડલ સાથે તેને વંદન આહાર પાણિ વિગેરે વહેવાર છે નહિ, અને મુનિમંડલથી બહાર હોવાનું કારણ તો તે મહાત્માઓજ નજી, હાલમાં આટલું બસ છે.

૩. બાપજી, બાપાજી, મહારાજ લખવાથી મૂખે અમારા વૈરી માણસો બોલે છે કે અમારી માના ઘણી કલા અરર શાન્તમ પાપમ એ મૂર્ખ માણસો પોતેજ જુદું બોલે છે. ગુજરાતમાં સાધુને જતીને

ગોરજીને શ્રીપુજ વિગેરેને આપજી આપજી કહેવાનો ગાઢ ચાલ છે તે તે પ્રવાહ વેતો છે તેથી મેં તેમ લખેલ છે શિવાય જો હું તેના જોવો મૂર્ખ થાઉં તો તેમના ખોલવા પ્રમાણેજ કહી દઉં. જુઓ નાનો છોકરો ખોળામાં બેસી લાડ કરતો કરતો બોલે કે આપા એટલે તેનો આપ બોલે કે હં આપા આથી આપે દિકરાને આપ કહેવાથી તે દીકરો માનો ધણી થાય કે નહિ તથા માના ખોળામાં દીકરી બેસી બોલે કે મા ત્યારે મા બોલો કે હં મા આથી દીકરી તેની માની મા થઈ કે નહિ આવું તો ગુજરાતના લોકો વારંવાર બોલે છે અને લુણાવાડામાં તે તે વચનો જન્મથીજ લઈને આવે છે, માટે વિશેષ ટીકા કરવાની જરૂર નથી. ઈંદાં તો લોકો પણ અરસપરસ વાતો કરતા કરતા ધડીયે ધડીયે આપજી આપજી બોલી જાય છે પણ મૂર્ખ માણસને યુદ્ધિ નહિ હોવાથી તે બધું યાદ નહિ રહેવાથી જેમ તેમ બકવાદ કરે છે, ખેર હોશે, હોય.

૪. આ તકા પાડનારા ચાલીશ ઘરવાળાઓએ જેઠ વદિ દશ-મની ચિંતામણિ પાર્શ્વનાથજીની વર્ષગાંઠ હતી તે દિવસે ધ્વજ ચડાવી નહિ ને ખિચારા બીજાને ધ્વજ ચડાવવા દીધી નહિ, તેમજ પૂજા આંગી વરઘોડો નાત વિગેરેમાંથી કાંઈ પણ કાર્યો કરવા દીધાં નહિ. કુંવર સાહેબજીએ તથા રાજ્યના અમલદારોએ તેમને બારબાર વાગ્યા સુધી સમજાવ્યા અને કહ્યું કે હું તો તમોને મહાજન જાણીને કહું છું કે તમો સમજી જાવ પણ શ્રદ્ધા નહિ અને બધું આપ દાદાનું કરી હોઈયાં કરી જવું એટલે માને શાના? ખેર તેમની કુયુદ્ધિ સરકારમાં પણ કુંવરજી સાહેબે તથા અમલદાર વર્ગે જાણી પણ નિર્લંબને લાજ હોયજ નહિ.

૫. દુનિયામાં લોકો પગલાંની વાતો કરતા પણ હું નહોતો માનતો પણ તે વાત હવે મહારે સાચીજ માનવી પડી કે કોઈકના પગલા સંપ કરાવે અને કોઈકના પગલા સંપ તોડાવે કારણકે આ પચીસ વર્ષે પગલાથીજ કુસંપ થવાનો સમય આવ્યો છે અમે તો ઘણીવાર આવી ગયા હતા તે વખતે કોઈવાર ન બન્યું ને આ વખતેજ બન્યું માટે તે પુણ્ય-પનોતા પગલાનોજ પ્રતાપ સાચો છે.

૬. ચાલીશ ધરવાળાની અન્યથા ખુબી તો એ છે કે એ ઉપ-રેકત તેના ગુરૂને ઉપરથી તો સારીરીતે ખમા ખમા કરે છે અને અંદરથી તો છરા લઈ બિચારાનું કાપીજ નાખે છે છતાં કોણ જાણે શા કારણથી અરસપરસ એક બીજના મન ઉઘા થતા નથી તે પરમાત્મા જાણે અગર સમય આવ્યે ખુબી ઠીક થઈ જશે, કોઈને ખુબવા કહેવાપણું રહેશેજ નહિ, ઠીક ત્યારે આવવા દો તે સમય.

૭. જ્યાં જ્યાં છ આંખોએ લખવામાં આવેલ છે ત્યાં ત્યાં હેમચંદ ધરમચંદ નામ સમજવું. આ જીવ ધણોજ ઉત્તમ છે એના ઉંચા ઉંચા પ્રભુમની ધારા કેવલજ્ઞાનિ મહારાજ શિવાય મહારા જેવો પામર ક્યાંથી જાણીજ શકે, આ વીરપુરૂષે પ્રથમ આ પક્ષમાં રહી, પછી સામા પક્ષમાં મળી જઈ, વીરતાની સમશેર એવી તો ચલાવી છે, કે આખા ગામમાં તેની ડાખી બાજુની જયપતાકા, ફરકી રહી છે. આ મહાત્માની પૂરી વૃદ્ધાવસ્થા છતાં પરબવમાં ખાતું લઈ જવા, જે નાતો તોડવામાં કમ્મર કસીને, યુવાન અવસ્થાવાળા માણસ જેવું જે પુરૂષાતન સ્ફુરણાયમાન કર્યું છે, તેને માટે ખરેખર તેને ધન્યવાદ ઘટે છે, આવા આવા તેમનામાં બીજા ધણા ગુણો છે, તે આ ગામમાં જાહેર છે, અને આવા આવા પુન્યશા-

જાઓ તેના મંડળમાં લગભગ ચાલીશ જેટલા છે.

૮. વળી તે ચાલીશ ઘરવાળા, છગપ્રપંચથી લોકોને મોટે જોલે છે કે, અમેને સાધુ ગાળો ભાંડે છે, પણ આ સર્વ તેમનો મિથ્યા પ્રલાપ છે, કારણકે પુસ્તકોમાં શાસ્ત્રકાર મહારાજએ કહેલાં વચનો ગાળો ન કહેવાય, પણ હિત વચનામૃત કહેવાય, માટે અસત્ય બોલી, પોતાનું પાપ છુપાવવું. તેના કરતાં પોતાના પાપનો પશ્ચાત્તાપ કરી માફી માગવાથી નાના બાપના કાંઈ થઈ જતા નથી પણ ભારેકર્મી જીવેને પોતે અપરાધી છતાં ક્ષમા યાચનાની માગણી ઉઠ્ય આવેજ નહિ.

૯. આ લખાણ લખવાનું કારણ, લોકોને અમોચે આવો ઉપકાર કર્યો છે તે બતાવવા અભિમાન માટે નથી, પણ અમોચે કરેલા ઉપકારના બદલામાં તે લોકોએ વિના કારણ કેવો અપકાર કરેલો છે, તે લોકોને બતાવવા માટે, તથા ગમે તે પ્રકારના નીચ લખાણો કરી બોળા જનોને ભ્રમમાં નાખી, પોતાના જેવા પાપમય ન બનાવે, માટેજ લખવાની જરૂર પડી છે, શિવાય અમોચે જે ઉપકાર કરેલો છે, અને જ્યાં જ્યાં જઈને ઉપકાર કરીએ છીએ તે અમારા આત્મા માટે કરીએ છીએ, કોઈના માટે અગર દેખાડો કરવા માટે યા અભિમાનના માટે છેજ નહિ, તેમજ નિંદાથી પણ અમે ડરતા નથી, રક્ત લોકોને જણાવવા માટેજ લખેલ છે. ભગવાન મહાતીર મહારાજ દર્મને ક્ષીયુ કરવા બહુ યુજીને અનાય દેશમાં ગયા હતા, તેમ અમારે પણ આ અનાય દેશ જેવુંજ બન્યું છે, અને લોકોની ગાળો નિંદા વિકથા આજ કલંક જેટલા શાંતિથી સહન કરીશું, તેટલા પાપ ખપશે, અને જે બાબતમાં ક્ષમા નહિ રહે તે બાબતમાં

જેવા અમારા નરીય, પરંતુ લોકોને તો જણાવવું જોઈએજ, કારણ કે કેટલાકેક લોકોને કાન હોય છે, પણ વિચાર કરવાનું હૃદય અને સત્ય દેખવાને ચક્ષુ ઓછા પાવરવાળા થઈ ગયેલા હોવાથીજ આ લખાણ લખવાની શરૂ પડી છે,

૧૦. કેટલાયેક લોકો કહે છે કે, સાધુયે કંઈક ભાષા ન બોલવી-વાપરવી જોઈએ અને સસારી જીવોને આદરમાનથી બોલાવવા જોઈએ, જોકે આ વાત સત્ય છે ને હોવું પણ એમજ જોઈએ, પણ ધર્મિષ્ઠ ન્યાયી વિવેકી દેવગુરુધર્મનો રાગી વીતરાગકથિત માર્ગનું પ્રતિપાલન કરનાર હોય તેને માટે તો ઠીકજ છે, પરંતુ બીજા અન્યાયી બ્રહ્મ પાપિષ્ઠ નિવિવેકી દેવગુરુધર્મનો ધાતક અને વીતરાગના માર્ગનું નિકંદન કરનાર હોય, આવો માન કેવી રીતે આપવું, તેનો વાંચક-વર્ગને વિચાર કરવો જોઈએ, કારણ કે આવા પોતે હુબેલા અને પરને હુબાડનારને આદરમાન કરવાથી, તેઓ અભિમાનેમાં વધારે કુલી જઈ મદોન્મત થઈ, મનના સાથે મુછો મરડે કે, આહાહાહાહા, હું આવા કિલ્લ કર્મ કરું છું અને તેથી પણ મને મોટા મોટાઓ માનપાન આપે છે, માટે વધારે કિલ્લ કર્મો કરું કે, તેથી પણ વિશેષ માન મળે, આવી ધારણા કરી બહુજ અનર્થ ઉભો કરે માટે એવા ધર્મધ્વંસી જીવોને માન આપવું તે કાંઈ પણ રીતે બ્યાજખી તો નહિજ ગણાય, અસ્તુ. દુનિયાને ખોટું લાગેો યા ખરૂં લાગેો અમારાથી તો આ જીંદગીમાં દેવગુરુધર્મના વંરીયોને અને અન્યાયી અધર્મિયોને કદાપિ કાલે માન આપી શકાશેજ નહિ, માટે તે લોકો ભલે અમોને નિંદે બંડે કે દંડે, તેની અમોને પરવા નથી, અમોને પરવા માત્ર એકજ પરમેશ્વરની છે, તેના પાસેજ અમારે વહાલા થવાનું કે દેખાડો કર-

વાનું છે, પણ આ દુનિયાના બીજા કોઇ પાસે દેખાડો કરવાનું નથી કે વહાલા થવાનું નથી, તે ચોક્કસ માનવું.

૧૧. કહ્યું છે કે જેમ કોઇ બદમાસ માણસ પોતાનાજ છોકરાની વહુ સાથે અનાચારનું સેવન કરે તો તે નીચમાંની નીચ ગણાય છે, તેમજ દેવગુરુધર્મના વૈરીયો અને અન્યાયો અધર્મિ વિશ્વાસવાતીયો સત્યવાદિયો અને છળ પ્રપંચની બાજુ માંડી બાજુગર થઇ દુનિયાને દુગ્ધનારને માન આપનારા પણ નીચ ગણાય છે, અને આ સૂત્ર અમારો પૂજનીક અને શાણો મુનિગણ સારી રીતે સમજે છે, એટલે હવે લાંબું વિવેચન કરવાની આવશ્યકતા નથી.

૧૨. જૈન ધર્મને ડુબાવી પોતાના આત્માને ડુબાવી જૈન શાસનના વૈરીયો પાપમય કાર્યો કરતાં અને કરવામાં જે મુનિ મહારાજઓ પાસે માન માગી મીઠા વચનોની આશા રાખે છે, તે વિષમાંથી અમૃત ઉત્પન્ન કરવાની અભિલાષા જેવું છે, એવા જીવો મુનિ મહારાજઓને તથા શાસ્ત્રકારોને, તેમજ પુસ્તકોને એક બાજુ ઉપર મુકી તેમને ઉત્થાપવાની જે કોશીશ કરે છે, તે પથ્થરમાંથી પંકજ-કમળ ઉત્પન્ન કરવા જેવું કરે છે, વળી જે નાદાન મૂર્ખ અજ્ઞાનિ હોય તેજ પુસ્તકમાં લખ્યા પ્રમાણે વ્યાખ્યાન કરનારના બોલવાથી નારાજ થઇ તેને ઉતારી પાડવાની બળ પાથરે છે, છતાં ભવભયથી ત્રાસ પામેલા અમારા પવિત્ર મુનિ મહારાજઓ, એવા નાલાયક માણસોથી નહિ ભય પામતા જેવું હોય તેવું તેને મોઢે મારી વીતરાજ મહારાજની આજ્ઞા પામે છે અને અન્યાયી અધર્મિ જીવોને ટેકા આપતા નથી, તેમજ તેઓનો પક્ષપાત પણ કરતા નથી. માટે ધન્ય છે તેવા મુનિ મહારાજોને, અને ધિક્કાર છે તેઓને કે જેઓ

પાપકર્મ કરવા છતાં તેને છુપાવી આદરમાન ભેગવવા, પ્રયત્ન કરી રહ્યા છે. તેઓને ખેર, જે કર્મ કરશે તે ભોગવશે પણ હે માન, જે તારે તરવું હોય, તો તું અન્યાય અધર્મ નહિ કરતાં એવા અધર્મ અન્યાયીઓને કદાપિ કાળે માન આપીશ નહિ.

પાપનો ઘડો ફુટ્યો

લુણાવાડાના જૈન નામધારી ચાલીશ ધરના વાણીયાઓએ કુસંપ કરી તડા પડી મળિું વિ. ને માથે તે તડા પાડવાનું કલંક નાખ્યું પણ અંતે ધમેજય અને પાપે ક્ષય, તે વાતે સત્ય નીકળી સત્ય જીત્યું આનંદ, અને અસત્ય જગજાહેર થયું તે નીચે પડ્યું, જુઓ કુંકામાં, ઉપરોક્ત ધરવાળાએ કુસંપ કરી લોકોમાં આ પક્ષના એકવીશ ધરવાળાને માથે ઢાળી નાંખી અને કહ્યું અમારે તો સંપ કરવો છે પણ એકવીશ ધરવાળા માનતા નથી આવી રીતે ગામ પરગામ કપટથી જુડો ઢાલ પીટાવ્યો, તથા તે લોકોને શીખવીને મળિું વિ. ભેગા થવા દેતો નથી વિગેરે વિગેરે અશ્વિતા છાંટા ચારે બાજુ નાખ્યા પણ તે છાંટા બિચારાના તેમના માથા ઉપરજ પડ્યા. એકવીશ ધરવાળાઓ તે લોકો સમાધાન કરવા જેમ કહેતા હતા તેમ હા હા પાડ્યા કરતા હતા એટલે પ્રાણ ચાલીશ ધરવાળા છટકી જતા. એકવાર વીરપુર મામના રહેવાસી પારેખ ગોપાળ ખેમચંદે એકવીસ ધરવાળાને સમાધાન કરવાનું કહેતાથી તે લોકોએ કબૂલ કરવાથી તે આશામીએ ચાલીશ ધરવાળા પાસે જઈને કહ્યું કે તમારા કહેવા મુજબ હું એકવીશ ધરવાળા પાસે ગયો અને તે લોકો મને લખી આપે છે કે તમો કરો તે અમારે કબૂલ મંજુર છે, માટે તેનું તો ચોક્કસ થયું, તમો હવે લખી આપો, એટલે ચાલીશ ધરવાળા બોલ્યા કે અમારે તો સમાધાન

કરવું છે પણ આ છોકરાઓ બધા ના પાડે છે. પ્રિયવાંચક! જોઇ લે
 કપટીઓની કપટજાળ, આવા આવા અનેક જુદાજુદા તથા અનેક
 તોશન કર્યાં પણ અંતે અસત્ય તે કયા સુધી નભી શકનાર હતું,
 છેવટે પંદર સતર માસથી ઉપાજન કરેલ અત્યંત પાપનો ઘડો
 ફુટ્યો. ચિંતામણિના અધિષ્ઠાયકજી દેવ જાગ્યા, તેથી તે અસત્યવાદિયો-
 નેજ આપો આપ કુપ્રુદ્ધિ ઉભી થઇ અને ઈર્ષ્યાથી સંતલસ કરી અમ-
 દાવાદ થી રા રા. શા લક્ષ્મીભાઈ મનોરદાસના ચીરંજીવી ભાઈ શંકરલાલ-
 ભાઈને તથા શા ગીરધર પરશોતમદાસને તથા શા વીરચંદ ગોકળ-
 દાસને લઈ ગોધરે આવ્યા, અને ત્યાંથી શા જગનલાલ મનસુખભાઈ
 તથા શા મહાસુખભાઈ વીરચંદને લઈ સદર ત્રણ માણસો અને આ
 બે માણસોને કુલ પાંચ માણસોને લઈ લુણાવાડા આવ્યા, ત્યારબાદ
 તે માણસોને પ્રથમ મહારા પાસેજ મોકલ્યા, તેઓએ આવી મન
 વાતમાંજ જણાવ્યું કે, તમે વાણિયાને સમજાવો. મેં કહ્યું
 કે બહે સમાધાન થાય તો સારું હું તેમાં રાજ છું ને
 મેં તો પ્રથમથીજ ચાલીશ ધરવાળાને કહ્યું હતું કે તમે, કુસંપ ન
 કરો, છતાં અભિમાન ઉદ્ધતાઈથી કર્યો, ખેર આમાં ચાલીશ ધરવા-
 ગાનોજ દોષ છે, માહારો નથી, ત્યારબાદ માહારા પાસેથી ગયા પછી
 તેઓ પાંચે જણા બન્ને પક્ષના લોકોએ કળૂલ કરવાથી પંચાતી
 નીમાયા, બન્ને પક્ષના લોકોએ પંચાયતનામું તે પાંચે જણાને લખી
 આપી કપ્પલાત કરી સહીયો દીધી, એકનીશ ધરવાળાએ વિશેષ કપ્પ-
 લાત આપી, અને કહ્યું કે બીજા પંચાતીયા ભેળવવા હોયતો ભેળવો

ત્યારે તે પાંચે જણાયે કહ્યું કે નહિ અમો પાંચજ પંચાત કરશું, અમારામાં છઠ્ઠો કોઈજ નહિ, તેથી નશીબ ઉપર આધાર રાખી જે તે પચાતીયોતી સત્યતા ઉપર આધાર રાખી એકવીસ ધરવાળાએ મિચારે જેમ કરે તેમ હા હા પાડી કબૂલ રાખ્યું, ને ચાલીશ ધરવાળાએ પણ કપટજનગથી ઉપરલા ડોળથી હા પાડી પણ અંતરથી નહિ. હવે જુઓ તેનું પાપ કર્મ, પંચાતી માણસોને તેની કપટજનજની ખબર નહિ હોવાથી એકદમ ફેંસલો ન્યાયસર આપ્યો, કંકુના ટીલા બન્નેના કપાળોમાં ખેંચ્યા. પતાસા બધાને આપ્યા તે લીધા, અને શંકરલાલબાઈએ તથા ગોધરાના છગતલાલ મનસુખે પોતાના તરફથી તડા ભેગા કરવા નોકારશીની રજ માગી, પણ તે ચાલીશ ધરવાળાએ આપી નહિ જે કહ્યું કે અમો ઝોસવાળ ભેગા ખાશું નહિ, તેથી મિચારા સરલ ઉપરોક્ત જીવોએ નાતની રજ માગી ત્યારે નાતની રજ આપી. એકવીસ ધરવાળાએ નોકારશી ને નાત બન્નેની રજ આપી છતાં પેલા પવિત્ર ચાલીશ ધરવાળા ન માન્યા કારણકે તેમાંના ફટલાક તો ઝોસવાળને અડકવામાં પણ પાપ સમજે છે, તો તેના ભેગા ખાવા તો બેસેજ શેના ? ખેર તેના પાપકર્મ તે જાણે, હવે પતાસા જેવડા ટીલા કર્યા, ને પતાસા લીધા. ફેંસલો આપ્યો ગોપાળીયાના ઝોડીયાને સીધું સામાન તૈયાર કરવાનું ગોધરા અમદવાદવાળાએ કહેવાથી, તેણે કહ્યું કે તૈયાર છે, એમ કહેવાથી. કોરટમાં જઈ શ્રીયાદિ ફાજદારી કરેલી તેના રાજનામા અપાવી દીધા, અને પછી ચાલીશ ધરવાળા વાઘે ચલા, કે અમો તો એકવીસ ધરવાળાના ભેગા પ્રાણુતે પણ ખાશું નહિ, તે અમારા ભેગા ભેદાયે નહિ અમારે તમારે ઠરાવ એવો નથી ભેદતો વિગેરે કહેવાથી મિચારા પંચાતીયોએ ધણી શેકકળ કરી તથા ચાલીશ ધરવાળાને

સમજાવ્યા, પણ નહિ માનતા ઉલ્લી ગાથો દેવા માડયા તેથી તેમણે
 પણ મનમાં જાણ્યું કે આ લોકોનીજ લુચ્ચાઈ છે. હવે જતી વખતે
 તે લોકોને એ વચન પંચાતીયોયે કહ્યા, ત્યારે ગોપાળાનો ગોડીયો
 બોલ્યો કે કાલે વહીવટ ન આપુ તો માહારા છોકરાના સોગન, પણ
 જૂઠાબોલાને સોગન હોય શાના? હવે રેલ્વે ઉપર ગયા ત્યાં માહાસુખ
 વીરચંદ શ્રીફળો ગોધરા લેવા ગયા હતા કારણ કે સંપ થાય તેથી
 વેહેંચવા માટે, તે લખને જેવા સ્ટેશન ઉપરથી ઉતરે છે, કે ઇંકાંથી
 શંકરલાલભાઈ વિગેરે તેને ગાડી પર મળ્યા અને તેજ ગાડીમાં
 પાછા લઇ ગયા, અધુ ઠંકાણે રહ્યું, પંચાતીયોની પણ ચાલીશ ધર-
 વાળાયે લાજ લીધી લેના નાક લીધા અને હજી સુધી કંઈપણ
 સવા માસ થઇ ગયા છતાં થયું નથી. માહારા વાંચક વર્ગ, જો આના
 અંદર એક દસ્કત પણ અસત્ય હોય તો જાતે પંચાતીને જાણે
 પુછીલે, કહો હવે મણિવિજયે તકા પડાવ્યા કે ચાલીશ ધરવાળાયે
 તથા મણિવિજયને તકા ભેગા નેહોતા થવા દેવા કે, ચાલીશ ધરવાળાને,
 તે ઉપરોક્ત લખાણથી સિદ્ધ થાય છે. હવે ચાલીશ ધરવાળાયે એક-
 વીશ ધરવાળાને છેતરવાથી તથા પોતાની કબુલાત મુજબ વહીવટ
 એકવીશ ધરવાળાને તેના મુખત્યાર છમનલાલ જુરામાઈને નહિ સોંપવાથી
 આખા ગામમાં અદ્ધરે વર્ણો ચાલીશ ધરવાળાને ધિક્કાર ધિક્કારના પોકારો
 વરસાવે છે. જેને જોવું હોય તે આવીને જુઓ અને સાંજેના પ્રણ
 જેને નાક અને લાજ નહિ. તેને આપું ગામ તો શું પણ આખી
 દુનિયા ધિક્કારે તો પણ કાંઈ નહિ. એ ચાલીશ ધરવાળાના અન્યા-
 યઅધર્મથી બલિષ્ઠમાં પોતાની નાતમાં એકવું ન થાય લેને. મારે
 વૈષ્ણવ લોકોએ પોતાની નાતજાતના લમામ રા. પેતાપોતાના કમળ-
 માં સેજા દીઠ લઇ લીધા અને તે ચાલીશ ધરવાળાની સરકારીઓ

નિરંતર રાજે મીઠે વચને વૈખ્યવો કરે છે, કે લોકડા બાધ તમે
 અમોને બહુજ ફાયદો કર્યો. તમે એકવીશ ધરવાળાને છેતરવાથી,
 બામ નહિ આપવાથી, અમોને ચેતવણી મળવાથી અમો તો મુખ્ય
 ચમને એકા વિગેરે બોલે છે, પણ તે વિશ્વાસવાતી ચાલીશ ધરવાળા
 નીચુ મોઢું કરી સાંભળી રહે છે, લાજ હોય ત્યારે બોલેને, આવી
 રીતે તેના પાપકર્મનો ઘડો આપો આપ અન્યાય અધર્મ વિશ્વાસવાત
 અને સાધુની અસત્ય ખોટી નિંદા કરવાથી કુટરો છે, ને હજી અ-
 ન્યાય કરશે તો ભવિષ્યમાં કુટરો, કારણ કે હજી પણ હરામખોરાઈ
 કરી એકવીશ ધરવાળાના માથા કાપવાની જાળ પાથરવાના કારતરા-
 માં ફર્યા કરે છે, પણ પાપ પાપને ખાશે, અને પોતાની પાપજગમાં
 પોતેજ પકડાશે. પરમાત્માના અધિષ્ઠાયકો, એવાઓને એઓના પાપ
 કર્મની શિક્ષા કરો, અમારી તો એજ લાગણી છે કે જેને દેખી બીજી
 જીવો દ્રાહ દિવસ તેના જેવો અન્યાય અધર્મ કરી શકે નહિ. એક-
 વીશ ધરવાળાએ પડેલા પશુ સમાધાન કરવા માટે મામના પંચાયતી
 મામના શેડીયા માહાજન સરકાર દરબાર પાંચગામવાળા વિગેરે જે
 કરે તે કબૂલાત કરેલી હતી, પણ ચાલીશ ધરવાળાને સમાધાન નહિ
 કરવાના ઇસાથી વારંવાર બોલીબોલીને ફરી જતા હતા, જ્યારે પોતે-
 જ એકલા જઈને, એકલાજ અમદાવાદ ગોધરાવાળાને તેડી લાવ્યા
 છતાં પણ નાદાની કરી ન માન્યા તે નજ માન્યા, ખેર નાક કદા તો
 કદા પણ ધી તો ચઢાએ પંચાતી લોકોએ જાણ્યું એટલે બસ, આજુ
 ગામતો જાણેજ છે કે બિચારા એકવીશ ધરવાળાને તે ચાલીશ ધર-
 વાળા વિનાશકો પીડ્યાજ કરે છે, પણ અંતે સત્ય તરફ ને
 અસત્ય કુખ્યો.

પંચાયતી આવ્યા તેને આગલે ટિવએ તેલી છોટાગાલ દલસુખની આવણુ વદિ એકમની રંગ નાતની લીધેલી હતી પણ તે લોકો સમ-
ધાન કરવા આવવાથી સદર આશ મીથે બંધ રાખી નાતને કરેલો
સામાન બગાડવા દીધો ને નાત દરી નહિ તથા પચાયતીયો ગયક
પછી પણ નાત દરી નહિ અને તે લોકો પે.તે પાંચમે પારણા કરી
કરી લીધા હવે એકવીશ ધરવાળાના માયા ઉપર કલક નાખવા તે
લોકોએ નાળાએરની શેષ વે'હેચી તે એવા હિમાએ કે નહિ લે તે
તેને માથે ઢાળી પાડીશુ પણ એકવીશ ધરવાળા સરલ હોવાથી
નાળાએરની શેષ ચાલીશ ધરવાળાએ આપી તે લુપ્ત લીધી. અને
એકવીશ ધરવાળા નાળાએરની શેષ આપવા ગયા ત્યારે શેષ લીધી નહિ
ને કોઈએ લીધેલ હશે તે પાછી આપી. કહો હવે એકવીશ ધરવાળાનો
દોષ કે ચાલીશ ધરવાળાનો દોષ અરે માહારે એકવીશ ધરવાળાનું શું
કામ હતું, કહો હવે ચાલીશ ધરવાળાનો દોષ કે માણુવજનનો દોષ
તે વાંચક વખતે વિચારવા જેવું છે. જુઓ સૂધી દાંઘ થયું નથી,

આ લખાણુ અમે અમારૂં ઉત્કૃષ્ટપણું બતાવવા લખતા નથી
અમારામાં સાધુપણું તો શું પણ સાધુપણાના ગુણનો ગંધ માત્ર પણ
નથી કિંબહુના મહારા જેવાને આ સાધુવેષ કેવળ ઉદરપૂર્તિને માટે-
જ છે આવું છતાં પણ લખવાનું કારણકે બાનમાહતગાર લોકો
આવા પ્રપંચીઓની પ્રપંચ જાળમાં ફસાઈ પોતે બિચારા વિના અપ-
રાધે પાપકર્મના ભાગીદાર ન થાય તેને માટેજ આ ઉદ્યમ
કરવો પડેલ છે.

વળી કેટલે એક સ્થળે અમેએ અમારા વેરી વાણિયાઓ આ
જુદા લખેલ છે તે જરા તેજસ્વી સ્વભાવનુંજ કારણ છે અને અમારા

એવા હૃદયસ્થ જીવોને પાપોદયની તેજસ્વીપણું કોઈ કોઈ વાર આવી જાય તે રાખાવિકળ છે અને તેથીજ ઉપરોક્ત શબ્દ મુકાયેલ છે શિવાય વાસ્તવીક રીતે તત્ત્વદ્રષ્ટએ અને મગજના મહાવીર મહારાજના વચન પ્રમાણે જોનાં તો તે અમારા વૈરીઓ નથી પણ તે ખિચારા પોતાના આત્માનાજ વૈરીઓ છે કારણકે જે પોતાના આત્માના વૈરીઓ હોય તેજ દેવગુરુ ધર્મ પુસ્તક પવિત્ર માણસોને ઉત્થાપિ નાખી તેઓના અવજુલાદાદિક બોલે છે પણ પોતાના આત્માના જે મિત્રો હોય છે ન તો વિવેકથી વિચાર કરી બોલે છે કે અરાગર છે મહારો આત્મા પાપમય હોવાથી મને દેવગુરુ ધર્મસંધ સ્વામી વત્સલ્ય પુસ્તક પવિત્ર માણસો ઉપર પ્રેમ થતો નથી માટે હું નિયમા બારે કર્મો છું આવી વિચારણા કરનાર સત્યવાદિ સાચા દિલનો માણસ પોતાના આત્માનો મિત્રજ નિશ્ચય મણાય છે અમે તો પાપમય ખાડામાં ખુચેલા છીએ. જ્યારે વીતરાગકથિત વચનોની લવલેશ માત્ર પણ પ્રાપ્તિ અમારા અંતરમાં થશે તે દિવસથી અમારા જન્મને અમે સફળ માનીશું.

ચાલીશ ધરવાળાને પણ એટલું હજી પણ યાદ રાખવાનું છે કે નિંદા કરી પાપ ધોવા હોય તો ખુશીયી, અમે રાજી છીએ પણ જે અસત્ય કલંક નાખી લોકોને બ્રમમાં નાંખશે તો સત્યવાતે તે ચાલીશ ધરવાળાનો પીછો હું હોડનાર નથી. હું તેના પેઠે અસત્ય લખાણ નહિ કરું સાચેસાચુ લખીશ માણસની હૃદમાં શાંતિ રહે હૃદમહાર જવાથી અમે શાંતિ રાખવી પ્રસન્ન કરના નથી કારણકે તેવી શાંતિથી ઉલટો જન્મસમુદ બ્રમમાં પડી પાપમય કર્મને વગર વિચાર્યાથી બંધન કરવાવાળો થાય છે માટે ચાલીશ ધરવાળા પાપમાં પડ્યા તો તેની ધરજા પણ ખીજા વાંચક જુદોને તો પાપમાં પડવા નહિ દેવાના

કરદાથીજ આ લખાણ લખવું પડ્યું છે અને વળી કામ પડશે તો લખીશું આ વાત ચોક્કસ છે.

હવે તે લોકો કહે છે કે અમેને ગળો દીધી પણ જુઓ જુદા જુદા પુસ્તકોમાં શું લખ્યું છે.

ચતુર્ત્ત-સુભાષિતરત્નભાંડાગારે-

કાકઃ પક્ષિષુ ચાંડાલઃ, સ્મૃતઃ પશુષુ ગર્દભઃ ।

નરાણાં કોપિ ચાંડાલઃ, સ્મૃતઃ સર્વેષુ નિદકઃ ॥ ૧ ॥

બાવાર્થઃ—પક્ષિઓને વિષે કાગડો ચંડાળ છે પશુઓને વિષે ગર્દખો ચંડાલ છે મનુષ્યોને વિષે ક્રોધી ચંડાળ કહેવાય છે અને સર્વેને વિષે નિંદક ધરનાર ચંડાળ કહેવાય છે.

ચાંડાલઃ પક્ષિણાં કાકઃ, પશૂનાં ચૈવ કુવકુરઃ ।

કોપો મુનીનાં ચાંડાલઃ, સર્વચાંડાલનિદકઃ ॥ ૨ ॥

બાવાર્થઃ—પક્ષિઓને વિષે કાગડો ચંડાળ કહેલો છે પશુઓને વિષે કુતરો ચંડાળ કહેલો છે મુનિઓમાં ક્રોધી ચંડાળ કહેલો છે સર્વને વિષે નિંદક ચંડાળ કહેલો છે.

મિત્રદ્રોહી કૃતઘ્નશ્ચ, તથા વિશ્વાસઘાતકઃ ।

તે નરા નરકં યાન્તિ, યાવદ્દિવિવાકરૌ ॥ ૩ ॥

બાવાર્થઃ—જે પોતાના મિત્રનો દ્રોહિ હોય તથા કૃતઘ્ન એટલે કરેલા કાર્યનો હણનાર હોય તથા વિશ્વાસઘાતી હોય આ સર્વે સૂર્ય-ચંદ્ર તપે ત્યાં સુધી નરકમાં રહે છે-જ્યય છે.

મૂર્ખાણાં પંડિતા દ્વેષ્યા નિર્ધનનાં મહાધનાઃ ।

વ્રતીનઃ પાપશીલાનામસતીનાં કુલસ્ત્રિયઃ ॥ ૪ ॥

બાવાર્થઃ—મુર્ખ માણસોને પંડિતો દેષ કરવા યોગ્ય હોય છે. નિર્ધન માણસોને મહાધનાઢ્ય દેષ કરવા લાયક હોય છે વ્રતધારીઓને પાપશીલ માણસો દેષ કરવા યોગ્ય હોય છે એ સતી સ્ત્રિઓને કુલીન સ્ત્રિઓ દેષ કરવા લાયક હોય છે એટલે પંડિતો ઉપર મુર્ખા દેષ કરે છે ધનાઢ્ય ઉપર નિર્ધન દેષ કરે છે વ્રતધારીઓ ઉપર પાપી જીવો દેષ કરે છે સતી સ્ત્રિઓ ઉપર અસતી સ્ત્રિઓ દેષ કરે છે,

મૂર્ખશિષ્યોપદેશેન, દુષ્ટસ્ત્રિભરણેન ચ ।

દ્વિષતાં સંપ્રયોગેન, પંડિતોપ્યવસીદતિ ॥ ૫ ॥

બાવાર્થઃ—મુર્ખ શિષ્યને ઉપદેશ કરવાથી દુષ્ટ સ્ત્રિનું પોષણ કરવાથી શત્રુઓનો સંગ કરવાથી પંડિત હોય તો પણ ખેદ પામે છે.

ईर्ष्यां घृणीत्व संतुष्ट, क्रोधनो नित्यशंकितः ।

परभाग्योपजीवीच, षडेते दुःखभागिनः ॥ ६ ॥

બાવાર્થઃ—ઈર્ષ્યાલુ પ્રસન્નતારહિત અમંતુષ્ટ ક્રોધી નિરંતર શંકા કરનાર અને પારકાના ભાગ્યથી જીવનાર આ છબે દુઃખના ભાગીદાર થાય છે.

मूर्खोपि मूर्खं दृष्ट्वाच, चंदनादपि शीतलः ।

यदि पश्यति विद्वांसं, मन्यते पितृघातकम् ॥ ७ ॥

બાવાર્થઃ—મુર્ખ માણસ પણ મુર્ખને દેખી ચંદન થકી પણ

વધારે શીતલ થાય છે પણ જો વિદ્વાનને દેખે તો પોતાના બાપને જાણે મારનારો હોય નહિ તેમ માને છે.

खलः सर्षपमात्राणि, परछिद्राणि पश्यति,

आत्मनो बिल्वमात्राणि, पश्यन्नपि न पश्यति ॥ ૮ ॥

ભાવાર્થ:—દુર્જન માણસ પરના સરસવ જેટલા છિદ્રને પણ જુવે છે પરંતુ પોતાના બીલના જેવડા મોટા છિદ્રો હોય તેને દેખતો જતો પણ જોતો નથી.

न विनापरवादेन, रमते दुर्जनजनः ।

काकः सर्वं रसान्भूक्त्वा, विना मेधयं न तृप्यति ॥ ૯ ॥

ભાવાર્થ:—પરના અવર્ણવાદ બોલ્યા શિવાય દુર્જનને શાંતિ થતી નથી કાગડો સર્વ રસોનું ભક્ષણ કરે છે પણ અશ્રુચિ પદાર્થ વિના તૃપ્ત થતો નથી.

ये स्वामिनं गुरुं वा मित्रं वा वंचयन्ति विश्वस्तम् ।

अपरं च नास्ति तेषां, नूनं सुखमुभयलोके ॥ ૧૦ ॥

ભાવાર્થ:—જે પોતાના સ્વામીને તથા ગુરૂને તથા મિત્રને કે જેઓ વિશ્વાસ પામેલા હોય છે, તેવા ઉપરોક્તને વિશ્વાસઘાત કરી કગવાથી તેઓને બીજું કંઈ પણ સુખ ઉભય લોક ઇહલોક પરલોકમાં કંઈ સુખ નથી મલકતું કે ઉપરોક્ત ત્રણનો વિશ્વાસઘાત કરનારને ઇહલોક પરલોકમાં સુખ થતું નથી.

प्रायः संप्रति कोपाय, सन्मार्गस्योपदेशनम् ।

विल्लननासिकरयेव, विशुद्धादर्शदर्शनम् ॥ ૧૧ ॥

ભાવાર્થ:--સન્માગનો ઉપદેશ કરવો તે પ્રાયઃ કરી ફેટલાએક
ગ્રવોને ક્રોધની ઉત્પત્તિને માટે થાય છે, કારણકે જેમ નાક વિનાના
તકટાને શુદ્ધ આરિસો બતાવવાથી જેમ ક્રોધ થાય છે તેવી રીતે.

તથા શ્લોકસંગ્રહેપિ ઉક્તમ્—

કૂટસાક્ષી મૃષાભાષી, રોપી વિશ્વાસઘાતકઃ ।

ચત્ત્વારઃ કર્મચંડાલઃ પંચમો જાતિસંભવઃ ॥ ૧૨ ॥

ભાવ થ--જૂરી સાક્ષી પુરનાર અસત્ય બોલનાર ક્રોધ કરનાર
વિશ્વાસઘાત કરનાર આ ચાર કર્મચંડાળ કહેવાય છે અને પાંચમો
ચંડાળની જાતિમાં ઉત્પન્ન થયો હોય તે ચંડાળ કહેવાય છે.

યદુક્તં સુક્તાવલ્યામ્

નિસ્પૃહોનાધિકારી સ્યાન્નાકામો મંડનપ્રિયઃ ।

નાવિદગ્ધઃ પ્રિયં વ્રૂયાત્, સ્ફુટવક્તા ન વંચકઃ ॥ ૧૩ ॥

ભાવાર્થ:--નિસ્પૃહિ માણસ કોઈ દિવસ અધિકારી થતો નથી
બ્રહ્મચારી માણસ કોઈ દિવસ નાતો ધોતો નથી તેમજ તેણે કુચેલ
અંતર ઉત્તમ વસ્ત્રાદિકને પણ ધારણ કરતો નથી મુખ્ય માણસ મીઠું
વચન બોલતો નથી અને કપટ રાખ્યા શિવાય સાચેસાચુ કહી દેનાર
હોય તે ઠગ હોતો નથી.

ઉદ્વેજકોઽતિચાટૃક્ત્યા, મર્મસ્પર્શી હસન્નપિ ।

નિર્ગુણો ગુણનિંદાકૃત્, ઋકચપ્રતિમઃ પુમાન્ ॥ ૧૪ ॥

ભાવાર્થ:--જેને મીઠા વચનોથી બોલાવવા છતાં પણ જે ઉદ્વેગ

કરનાર હોય તથા જે હસતો છતો પણ મનને ખોલનાર હોય તથા જે નિર્ગુણી છતાં પણ ગુણીની નિંદા કરનાર હોય તે પુરુષને કર-વતની ઉપમા આપેલી છે અર્થાત્ તે કરવત (લાકડા વહેરવાનું લોખંડનું દાંતાવાળું શસ્ત્ર) ના સમાન હોય છે.

यदि काको गर्जेद्रस्य, विष्टां कुर्वीत मूर्द्धनि ।

कुलानुरूपं तत्तस्य, यो गजो गज एव सः ॥ १५ ॥

ભાવાર્થ:--જો કાગડો મોટા હસ્તિના મસ્તક ઉપર વિષ્ટા કરે તો તે કાગડાના કુળને અનુરૂપ છે અને જે હસ્તિ છે તે હસ્તિજ રહેવાનો તેમાં કાંઈ કાગડાની ઉન્નતિ અને હસ્તિની અવનતિ થવાની નથી.

पापासक्ते चेतसि, धर्मकथा स्थानमेव न लभते ।

नीलीरक्ते वाससि, कुंकुमरागો दुराधेयः ॥ १६ ॥

ભાવાર્થ:--પાપથી વ્યાપ્ત થયેલા માણસના ચિત્તના અંદર ધર્મકથા સ્થાન પામતી નથી કારણકે ગળીથી રંગેલા લુગડાના અંદર કેસરનો રંગ ચકાવવો બહુજ મુશ્કેલીયત છે.

जठराग्निः पचत्यन्नं, फलं कालेन पच्यते ।

कुम्भैः पच्यते राजा, पापी पापेन पच्यते ॥ १७ ॥

ભાવાર્થ:--જઠરાગ્નિ અન્નને પચાવે છે ફળ કાળે કરીને પાકે છે કુમ્ભથી રાજા પચાય છે અને પાપી તેના પાપકર્મથી પચાય છે--દુઃખી થાય છે.

सर्वत्र शुचयो धीराः सुकर्मबलगर्विताः ।

कुर्मभयवित्रस्ताः, पापाः सर्वत्र शंकितः ॥ १८ ॥

બાવાર્થ—પોતાના સારા કર્મના બલભર્યથી પવિત્ર થયેલા યુરૂષે સર્વ જગ્યાએ ધીરવીર હોય છે અને કુકર્મથી ઉત્પન્ન થયેલા બચ્ચી ત્રાસ પામેલા પાપી માણસો સર્વ જગ્યાએ શંકા પામનારા હોય છે.

નમન્તિ ફલિતા વૃક્ષાઃ નમન્તિ વિબુધા જનાઃ ।

શુષ્ક કાષ્ઠં ચ મૂર્ચાશ્ચ, ભજ્યન્તે ન નમન્તિ ચ ॥ ૧૯ ॥

બાવાર્થ—ફળીશૂન થયેલા વૃક્ષો નમે છે પણ સુકું લાકડું અને અને મુર્ચ માણસો ભાગે છે પણ નમતા નથી.

દહ્યમાનાઃ સુતીવ્રેણ, નીચાઃ પરયશોમ્નિના ।

અશક્તાસ્તત્પદં ગંતું, તતો નિન્દાં પ્રચક્રહે ॥ ૨૦ ॥

બાવાર્થ—પરના અતિતીવ્ર યશસ્વી અગ્નિથી બળી ગયેલા નીચ માણસો તેમના પદને પ્રાપ્ત કરવા અશક્ત થયેલા હોવાથી અને બીજું પોતાનું કાંઈ નહિ આલવાથી યશસ્વીની નિંદાજ કરે છે.

કાં રાખેન સહ સ્પર્ધા, સજ્જનસ્યાભિમાનિનઃ ।

ભાષણં ભીષણં સાધુ, દુષણં યસ્ય ભૂષણં ॥ ૨૧ ॥

બાવાર્થ—જેનું ભાષણ મહાભયને ઉત્પન્ન કરનાર ભયંકર છે તે ભાષણ અને સાધુના દુષણો બોલવા રૂપ જેનું આભૂષણ રહેલું છે એવા દુર્જનના સાથે અભિમાની એવા સજ્જનને શી સ્પર્ધા હતી અર્થાત્ કાંઈજ નહિ.

વૃથિકાનાં શુજંગાનાં, દુર્જનાનાં ચ વેધસા ।

વિભજ્ય નિયતં ન્યસ્તં, વિષં પુચ્છે મુત્તે દ્વિદિ ॥ ૨૨ ॥

ભાવાર્થ:—વીંછીઓ સર્પો અને દુર્જનો વિગેરેમાં વિભાગ કરી વિધાતાએ પુંછડાને વિષે મુખને વિષે અને હૃદયને વિષે વિષ નિશ્ચય સ્થાપન કરેલ છે એટલે વીંછીના પુંછડાને વિષે વિષ છે સર્પના મુખને વિષે વિષ છે અને દુર્જનના હૃદયના વિષે વિષ છે.

जिह्वैकैव सतामुभे फणभृतां सृणुश्चतस्रो मता-
स्ताः सप्तैव विभावसोर्नियमिताः षट् कार्तिकेयस्य च ॥
पौलस्त्यस्य दशैव ताः फणिपतेर्जिह्वा सहस्रद्वयं
जिह्वा लक्षसहस्रकोटि नियमो नो दुर्जनानां मुखे ॥२३॥

ભાવાર્થ:—સજ્જનને એક જીભ છે સર્પોને બે જીભ છે વિધાતાને ચાર જીભ છે અગ્નિને સાત જીભ છે કાર્તિકેયશ્રીને છ જીભ છે રાવણને દશ જીભ છે ક્ષણિધરને બે હજાર જીભ છે અને દુર્જન જનોના મુખના અંદર હજાર લાખ કોટી વિગેરે જીભનો નિયમજ નથી એટલે દુર્જનના મોઢામાં જીભનો નિયમજ નથી.

यदुक्तं आगमअष्टोत्तरीकायाम्—

जैसिं न आणबुद्धि, विद्याविणानचौरीमासुद्धी ।
तो गोमिअ रुख पत्थर खर तिण सुणाइ साहित्यं ॥२४॥

ભાવાર્થ:—જે સ્ત્રિપુરૂષોને વિદ્યા વિજ્ઞાન ચતુરાઈ વિગેરે છે પણ શ્રીજિનેશ્વર મહારાજની આગાતું આરાધન કરવાની શુદ્ધ બુદ્ધી નથી તે સ્ત્રિપુરૂષો ગાય વૃક્ષ પથર મધેડા તુલુ અને શ્વાન સરિખા બાણુવા.

વળી પણ કહ્યું છે કે.

સર્વત્ર સુલભા રાજન્, પુમાંસઃ પ્રિયવાદિનઃ ।

અપ્રિયસ્યતુ પથ્યસ્ય, વક્તા શ્રોતા ચ દુર્લભાઃ ॥ ૨૫ ॥

ભાવાર્થ—સત્ય બોલનાર માણસ કોઈ એક રાજાને કહે છે કે રાજન્ મીઠું બોલનારા લોકોની જે શોધખોળ કરશે। તો જ્યાં જશે। ત્યાંથી વિના પ્રયાસે શીઘ્રતાથી મળી આવશે અને દેખાવમાં સામાને અપ્રિય લાગે તેવું પણ પથ્ય અને સત્ય વચનના બોલનારા તેમજ સાંભળનારાની પ્રાપ્તિ થવી મહાદુર્લભ થઈ પડશે અર્થાત્ બધે જરા કડવાશવાળું વચન હોય પણ તે સાચું હોય તો તેના બોલનારા ને કહેનારા વિરલાભ હોય છે.

કારણકે આજે દુનિયાને બધે ખોટું હોય તોપણ મીઠુંજ ગમે છે પણ સાચું અપ્રિય હોય તે ગમતું નથી. કહેનાર અને સાંભળનાર અસત્ય એવા મીઠા વચનનીજ ઇચ્છા કરે છે, પણ અપ્રિય એકવા સાચા વચનની દરકાર કોઈ ભાવ્યશાળીનેજ રહે છે.

સુગ વાંચકવર્ગ! હવે ઘણું થયું આ તો ફક્ત સમુદ્રમાં બિંદુ સમાન જનસમાજને જણવા લખ્યું છે. શિવાય આવા આવા હજારો શ્લોકો હજારો માથાઓ હજારો હાથો પુસ્તકોના અંદર વિદ્યમાન છે તેથી કેટલું લખી શકાય. આ ઉપરોક્ત પ્રમાણે લખ્યા છતાં પણ આ ગામના ચાલીશ ધરના જૈનવાણિયા વાણિયાણીઓ કહે છે કે સાધુ અમેને ગાળો દે છે પણ આ તે બોધ છે કે ગાળો છે, આ તે આત્મકારતું લખાણ છે કે મણિવિ. ના ધરતું લખાણ છે પણ ખરાબર પોતાના દોષ છીપાવવાને માટે આવા આવા વચનો બોલી જમતને ઠગે નહિ તો પછી બિચારા જૂઠા-બોલા છતાં લોકોમાં સાચાબોલા કેવી રીતે કહેવાય? વળી

એક મહા આશ્ચર્યની વાત છે. આ બોકો મને માથેન સામી
 લુંડી લુંડી ન દેવાની પણ ગાળો દે છે ને તે પણ ભર બળરમાં
 ખુદસે મુખે તે તો ગાળો ન કહેવાય અને હું આમગ ઉપર શાસ્ત્ર
 પ્રમાણે લખી મથો તે પ્રમાણે ઉપદેશ નિમિત્તે કહું એમાં ગાળો કહેવાય
 આ કેટલે અન્યાય અને આ કેટલું બૂઝ કહેવાય તે વાંચક વર્ગને
 ખાસ વિચાર કરવાનો છે. અમોએ આ ગામમાં થયેા ઉપકાર કર્યો,
 તેના બદલામાં અમોને પહેરામણિમાં સાધુડો જોગટો આવેા લુચ્ચો
 ભંગીયો મણકુડો મણિયો મરતો નથી જતો નથી ક્યારે મરશે
 કાળા મોહાનો ધણી નખોદીયો કાગડો કુતરો ગરૂડો હરામી પાપીયો
 નાગો વિગેરે અને મા બેન સામી એવી હજારો ગાળો તે ચાલીસ
 ધરવાળા ભાઈઓ બાઈઓએ શેરીયે ચોટે કુલે તમાવે ગામમાં ભર-
 બળરમાં દીધી છે કે કાઠ નીચ માણસ પણ એવી ગાળો આપે નહિ.
 તેમજ અમોએ દીક્ષાપર્વાના નવા ચોવીશ વર્ષમાં કાઠ દિવસ આની
 ગાળો બાધી પણ નથી. તોપણ અમોએ તેને વધાવી લીધેલ છે. મનમાં
 એજ લાગણી કે આ મિથ્યાસ ભારેકર્મી જીવે દેવગુરુ ધર્મ અને
 સ્વામીભાઈના વૈરીએ ક્ષમ ક્યાં ને ક્યારે છુટશે.

આ ચોવીશ વર્ષના દિક્ષાપર્વામાં કાઠપણ માણસોએ અમોને
 ગાળો નથી દીધી તેથી ગાળો આ જેન નામધારી વાણિયાઓએ
 અમોને દીધી છે, પણ તેથી અમો ખેદ માનતા નથી. અમો તો
 અમારા પાપ ધોવાણા, તેમ માનીએ છીએ. લખવાનું કારણ રૂઝ
 એજ કે અસત્યબદ્ધિ અસત્ય બોલી બીજાને અસત્યના ખાડામાં
 પાડવામાં નિષ્ફળ આવ્યું, તેના કારણે આ લખાણ છે માટે માનવું
 ન માનવું, સમજવું ન સમજવું, તે ધણીની ધોતાની મુવસૂરી ઉપર છે.

